

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

המועד האחרון להגשת העתירה: 27.05.2026

מועד הגשת העתירה: 27.05.2026

העותרות:

1. התנועה לחופש המידע, ע"ר 580425700

2. מכון זולת לשוויון וזכויות אדם, ע"ר 580679371

3. הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל, ע"ר 580168854

כולם ע"י ב"כ עוה"ד יערה וינקלר שליט ו/או עוה"ד הידי נגב
ו/או עוה"ד אור סדן ו/או עוה"ד דן רוזנטל
מרח' סעדיה גאון 26, תל-אביב-יפו
טל': 052-8279-555

כתובת דוא"ל: winkler.yaara@gmail.com

- נגד -

המשיבים:

1. משטרת ישראל

2. הממונה על חוק חופש המידע במשטרת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים
טלפון: 02-5419555; פקס: 02-6705642
כתובת דוא"ל: ez-jer@justice.gov.il

אגרה:

עם הגשת העתירה שולמה אגרה בסך 2,329 ש"ח, בהתאם לפרט 20 לתוספת
לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007.

עתירה מנהלית

לפי הוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח - 1998

עתירה זו עוסקת בסוגיה עקרונית ודוחקת הנוגעת ליסודותיה של מדינה דמוקרטית ולזכותו הבסיסית של
הציבור לדעת האם וכיצד מופעל כוח שלטוני כנגד אזרחי המדינה באופן שמהווה, לכאורה, או עלול להוות,
פגיעה בכבוד האדם, בפרטיות, בזכות להפגין ובחופש המידע ביחס לכל אלה.

העותרות פונות לבית המשפט הנכבד בעתירה זו בעקבות בקשת מידע שהוגשה למשטרת ישראל בהתאם
להוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח ("החוק" ו"הבקשה", בהתאמה). עניינה של הבקשה בנתונים כמותיים
והנחיות מנהליות בדבר חיפושים בערום שבוצעו על מפגינות ומפגינים במחאות חוקיות, ולאחריהן.

הבקשה "זכתה" למענה חלקי, בלתי מנומק ובלתי סביר ובשל כך לאחר קבלת המענה הפגום, שלחו העותרות
למשטרה מכתב מיצוי הליכים הכולל טעמים שעל יסודם ניתן וצריך היה לשנות את המענה. באופן מצער,
המשטרה בחרה כלל לא להתייחס למכתב המיצוי עד עתה ועל כן מוגשת עתירה זו.

בשל חשיבותו של המידע המבוקש ונוכח הפגיעות המתמשכות באזרחים ואזרחיות המוחים באופן חוקי,
מבוקש מבית המשפט הנכבד להורות על קביעת מועדים סמוכים וקרובים להגשת כתב תשובה מגובה
בתצהיר וכן על מועד לדיון בעתירה, עוד טרם פגרת הקיץ של בתי המשפט.

א. פתח דבר

1. בעשור האחרון, לערך, פרסמה המשטרה פקודה משטרתית ונוהל פנימי שעניינם **ביצוע חיפוש על גוף אדם וחיפוש חיצוני (בערום חלקי או מלא)**. במסמכים אלה הסדירה המשטרה את התנאים לביצוע חיפוש חיצוניים או על גופם של מעוכבים, עצורים או חשודים.
2. הפקודה והנוהל מפורטים בהרחבה בהמשך עתירה זו (ומצורפים כנספחים לעתירה בנוסחם המלא), אולם כבר עתה יודגש כי מדובר למעשה בהנחיות מנהליות המסדירות, בין היתר, את התנאים לביצוע חיפוש על ידי שוטרים, כמו גם הוראות הנוגעות לחובה לקבל אישורים מתאימים לביצוע חיפוש וכן הוראות בדבר חובת התייעוד של מהלך החיפוש ותוצאותיו.
3. על יסוד הוראות אלה ולאורן, העותרות ביקשו ממשטרת ישראל את רשימת החיפוש שנתרכו בשנים 2020 ועד ליום מתן המענה; לצורך עתירה זו עד ליום 31.12.2025. בתוך כך ביקשו העותרות פילוחים וקטיגוריות ביחס לחיפוש שנתרכו בתקופה זו תוך שימת דגש על מסירת נתונים כלליים לצד נתונים על חיפוש שבוצעו במפגינים, בזמן הפגנות חוקיות ולאחריהן. לצד נתונים אלה, התבקשה המשטרה למסור את כלל ההנחיות, הנהלים, הפקודות, החוזרים והמסמכים שעניינם ביצוע חיפוש על ידי שוטר.
4. משטרת ישראל השיבה בלאקוניות, ללא נימוק וללא פירוט, כי "אין דרך מחשובית" למסור את הנתונים שהתבקשו, וביחס **למסמכים** טענה כי נהלים מפורסמים באתר המשטרה, דבר שהתברר כלא מדויק ומכל מקום המשטרה לא התייחסה למסמכים הנוספים שהתבקשו.
5. העותרות, אשר פועלות כל אחת בתחומה בנושאי ליבה של זכויות אדם ואזרח, נחשפו בשנים האחרונות לדיווחים רבים (מדי) של חיפוש שבוצעו על ידי שוטרי משטרת ישראל במהלך הפגנות חוקיות (וגם לאחריהן) באופן שאינו עולה בקנה אחד עם הפקודות דלעיל, או עם כל דין אחר, ובמקרים לא מעטים עלה הדבר לכדי אלימות משטרתית ופגיעה בכבודם ופרטיותם של מפגינים ואזרחים; על כך בפרק ה'.
6. העותרות חוששות כי אין מדובר בכשל נקודתי אלא **בדפוס פעולה מדאיג ושיטתי**, אשר תכליתו - כך על פני הדברים - הרתעת אזרחים ואזרחיות מהשתתפות במחאות חוקיות מפאת החשש שיהיו נתונים לחיפוש על גופם, לעיתים תוך הפשטה והשפלה של ממש, והכל שלא כדין ושלא לצורך.
7. במציאות הנוכחית, שבה מנגנוני ההגנה על הדמוקרטיה מותקפים באופן תדיר, לרבות על ידי שרים, חברי כנסת, אנשי תקשורת ועוד, נראה שגם זכויות האדם לכבוד, פרטיות וחופש ביטוי הוצבו כמטרות לסיכול, לצד הפגיעה האנושה בשקיפות השלטונית מעצם הסתרת המידע על השימוש בכוח המשטרה.
8. **יודגש כי חומרת הדברים אינה מתמצה בעצם הסירוב החלקי או המענה הלאקוני**. מכלול הנסיבות, לרבות טיב המידע המבוקש, עיתוי הסירוב ואופיו, מעלים כולם יחד **חשש ממשי כי הסירוב אינו אלא אמצעי להסתרת פעילות שלטונית פסולה, החורגת מהוראות הדין**.
9. העותרות עומדות על כך שבמציאות הנוכחית **מוטלת על בית המשפט הנכבד חובה מוגברת למנוע מהמשטרה לפגוע בזכויות למידע, חופש ביטוי, כבוד ופרטיות**. התערבות בית המשפט הנכבד בעתירה דן נדרשת לא רק לשם תיקון העוול הקונקרטי שנגרם לעותרות שלא זכו למענה, אלא בעיקר לשם תיקון העוול העצום שנעשה לאזרחים רבים שאולצו לעבור חיפוש שלא כדין תוך פגיעה בזכויותיהם.
10. אשר על האמור לעיל והמפורט להלן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מסירת המידע המבוקש לאלתר, לקבוע **מסגרות זמנים קצרות ומחייבות** למילוי חובות המשטרה, וליתן כל סעד נוסף שימצא לנכון בנסיבות העניין – הכל על מנת להבטיח כי חוק חופש המידע לא יעמוד "כאות מתה", אלא יקוים הלכה למעשה, כנדרש במדינה דמוקרטית מתוקנת.

א.	פתח דבר	2.....
ב.	סמכות	4.....
ג.	הצדדים לעתירה	4.....
ד.	העובדות הדרושות לעתירה	4.....
	ד.1. הבקשה שהוגשה למשטרה	
	ד.2. המענה של המשטרה	
ה.	האינטרס הציבורי	6.....
	ה.1. המידע המבוקש מגן על זכויות שהן בליבת זכויות האדם והאזרח	
	ה.2. החשש מפגיעה בזכות ההפגנה בישראל	
	ה.2.א. מקבץ דוגמאות שאינו ממצה את היקף וחומרת הבעיה	
	ה.3. חשיבותה של שקיפות להבטחת מימוש זכויות היסוד	
	ה.4. עקרון הפרדת הרשויות	
	ה.5. מעורבות פסולה בעבודת המשטרה ופגיעה בעצמאותה החיונית	
ו.	המצב הנורמטיבי	11.....
	ו.1. חוק חופש המידע - הרקע לחקיקתו ותכליותיו	
	ו.2. מעמדו החוקתי של חופש המידע	
	ו.3. חובת השקיפות המנהלית הכללית והחובה המוגברת על המשטרה בעניין זה	
ז.	המענה של המשטרה אינו כדין ודינו דחייה	13.....
ח.	הסירוב לפי סעיף 8(3) לחוק - דינו דחייה לגופו של עניין	
	ח.1. תכליתו וגבולותיו של סעיף 8(3) לחוק	
	ח.2. הפרת חובת התיעוד וקריסת הטענה להעדר מידע	
ט.	מענה המשטרה בעניין נתונים - אינו מבוסס, אינו סביר ודינו דחייה	
י.	המענה בעניין ההנחיות אינו שלם - ואינו כדין	
יא.	סוף דבר וסעדים	18.....

ב. סמכות

12. סמכותו העניינית של בית המשפט הנכבד לדון בעתירה נובעת מפרט 2 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, והסמכות המקומית לדון בה בהתאם לתקנה 2 לתקנות בתי משפט לעניינים מינהליים (סדרי דין), התשס"א-2000, שכן מקום מושבם של המשיבים הוא ירושלים.

ג. הצדדים לעתירה

13. **העותרת 1** היא התנועה לחופש המידע, עמותה רשומה כדין, ארגון החברה האזרחי הוותיק ביותר בתחום קידום זכות הציבור לדעת והזכות למידע נגיש לציבור, וכן בשמירה על זכויות אלו. התנועה לחופש המידע הוכרה כעותרת ציבורית הפועלת למען כלל הציבור והיא חרטה על דגלה לקדם את ערכי השקיפות אצל כלל רשויות השלטון ("התנועה").
14. **העותרת 2**, מכון זולת לשוויון וזכויות אדם, הוא מכון פעולה מבוסס מחקרי מדיניות, שהוקם למען הגנה על זכויות האדם, להיאבק בכל צורה של הדרה ואפליה, ועל מנת לשנות את כיוון המדינה לעבר דמוקרטיה, חופש ושוויון. זולת מקדם תפיסה רחבה של זכויות-אדם, הרואה כמכלול אחד של כל הזכויות כתלויות זו בזו ומחייבות זו את זו ("המכון").
15. **העותרת 3**, הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל הינה עמותה אשר עוסקת במאבק משפטי וציבורי נגד עינויים ו/או יחס או ענישה אכזריים ו/או בלתי אנושיים ו/או משפילים, ושמה לעצמה למטרה להגן על זכויותיהם של עצורים, של נחקרים ושל מפגינים. ("הוועד").
16. **המשיבה 1**, משטרת ישראל, היא הרשות הציבורית שאליה הוגשה בקשת המידע בהתאם להוראות החוק ("המשיבה" או "המשטרה").
17. **המשיב 2**, הוא הממונה על יישום חוק חופש המידע אצל המשיבה, זאת בהתאם להגדרה הקבועה בסעיף 2 לחוק, והחלטתו היא מושאה של עתירה זו ("הממונה במשטרה").

ד. העובדות הדרושות לעתירה

1.ד. הבקשה שהוגשה למשטרה

18. ביום 28.12.2025 הוגשה למשטרה בקשת מידע אודות חיפושים בכלל, וחיפושים בערום בפרט, אשר בוצעו במהלך או לאחר הפגנות חוקיות בשנים 2020 ועד ליום מתן המענה וכן התבקשו נהלים ומסמכים נוספים הנוגעים לעניין החיפושים כאמור; הבקשה מצ"ב **כנספת 1** לעתירה זו, ומובאת כאן במלואה:

הנדון: בקשה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998
בהתאם לפקודה מס' 14.05.02 שעניינה "חיפוש חילוני בלתי-רשמי" ופקודה מס' 01.01.01 שעניינה "חיפוש על גוף האדם" (להלן: "הפקודות") ובהתאם לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק") נבקש לקבל את פירוט המידע הבאים הנוגעים לחיפושים בכלל וחיפושים בערום שבוצעו במהלך או לאחר הפגנות, האמור החל משנת 2020 ועד ליום המענה על בקשה זו (להלן: "פרק הזמן המבוקש") בפירוט כלהלן:
1. רשימת החיפושים אותם ביצע השוטרים בפרק הזמן המבוקש באנשים במהלך הפגנות או לאנשים שעוכבו או נעצרו בהפגנות, כאשר לכל חיפוש נבקש את פירוט המידע הבאים:
א. סוג החיפוש (חיפוש מוגבל על גוף האדם, חיפוש על גוף האדם ו/או חיפוש חיצוני בגוף);
ב. מגדר האדם בו בוצע החיפוש (ככל שהוא טרנסגנדר נבקש שזה יצוין);
ג. ככל שמולא במסגרת החיפוש "ידוח חיפוש" על גוף מעוכב/עצור" נבקש את העתק הדוח;
ד. מגדר מבצע החיפוש;
ה. דרגת מאשר החיפוש;
ו. סטטוס האדם עליו בוצע החיפוש (מעוכב, עצור, חשוד);
ז. מיקום החיפוש (ברמת פרטיות ככל הניתן);
ח. סוג מיקום החיפוש (בשטח, בניידת, בתחנת משטרה וכיוצא);
ט. תוצאות החיפוש (לא נמצא דבר, נמצאה ראיה, נמצא נשק וכיוצא);
2. העתקי כלל הנהלים, חוזרים, הנחיות, פקודות וכו' אשר הוצאו בפרק הזמן המבוקש או שהיו בתוקף בפרק הזמן המבוקש הנוגעים לחיפוש בכלל או לחיפוש בערום באופן ספציפי, על הציבור הכללי או על מפגינים בפרט.

19. הבקשה נחלקת לשני חלקים (ובהתאם לכך גם לשני סעיפים ראשיים):

19.1. **נתונים** - חלקה הראשון של הבקשה (סעיף 1) עוסק בנתונים שנאגרים אצל המשטרה בעקבות ביצוע חיפוש באופן כללי וחיפוש בערום בפרט, במהלך או לאחר הפגנות אזרחיות בשנים המבוקשות (2020 - 2026).

19.2. חלק זה של הבקשה נכתב בהתאם להגדרות ופירוט המופיעים בפקודת המטה הארצי של המשטרה שכותרתו "חיפוש חיצוני בגוף" ([פקודה 14.05.02](#)) ("הפקודה") ובנוהל משותף לאגף המבצעים ואגף לחקירות ומודיעין שכותרתו "חיפוש על גוף האדם" ([נוהל 01.01.01](#)) ("הנוהל").

19.3. למען הסר ספק וכפי שניתן לראות בבקשה לעיל, המשטרה הופנתה לפקודה ולנוהל כבר בעת הגשת הבקשה, על כל המשתמע מכך; הפקודה והנוהל מצ"ב **כנספים 2 ו-3** לעתירה זו.

19.4. **מסמכים** - בחלקה השני של הבקשה (סעיף 2) התבקשה המשטרה למסור מסמכים הנוגעים לחיפוש בכלל וְאוּ לביצוע חיפוש בערום בפרט, ביחס לציבור הכללי וביחס למפגינים.

19.5. בחלק זה עמדו העותרות ביתר דיוק על כך שהן מבקשות נהלים, חוזרים, הנחיות, פקודות וכל מסמך אחר אשר הוצא על ידי המשטרה בתקופה המבוקשת (2020 - 2026) בנוגע לביצוע חיפוש כלליים וחיפוש על מפגינים ומפגינות בהפגנות חוקיות ולאחריהן.

2.ד. המענה של המשטרה

20. תשובת המשטרה לבקשה התקבלה ביום 15.01.2026 ונכתב בה בקצרה כי היא מתקבלת באופן חלקי; מצ"ב **כנספח 4** לעתירה. העותרות טענה כי בפועל **המענה כולל אינו כדין** וזאת משום שחלקו האחד הינו בבחינת סירוב לאקוני ובחלקו האחר נפלו פגמים מפאת שאינו שלם וחסרה בו התייחסות לכל המבוקש, בהתאם לכך נשלח למשטרה מכתב התראה בטרם הוגשה עתירה זו אולם הוא נותר ללא מענה. המכתב (ללא נספחים על מנת למנועה כפילויות) מצ"ב **כנספח 5** לעתירה.

21. המשטרה סירבה באופן גורף למסור את ה**נתונים** המבוקשים ביחס לחיפוש שבוצעו בתקופה המבוקשת, וזאת על יסוד סעיף 8(3) לחוק ובטענה ש"אין דרך מחשובית" לקבלם. במענה המשטרה לחלק זה של הבקשה לא נמסרו הנמקה, פירוט או הסבר כלשהו בנוגע לאמצעים שנקטו, ככל שנקטו, לצורך איתור המידע ואף לא הוצעו חלופות למסירת מידע חלקי או אחר לפי סעיפים 10 ו-11 לחוק.

22. באשר ל**מסמכים** השיבה המשטרה שישנם נהלים באתר משטרת ישראל תחת הלשונית "**פקודות ונהלים** - חיפוש על גוף אדם". ההפניה לאתר המשטרה נעשתה בהתאם לסעיף 7 לחוק, אולם בדיקה באתר המשטרה העלתה **תוצאה אחת בלבד**, פקודה מחודש יוני 2024 (ראה נספח 3 לעתירה), **ולא "נהלים" ברבים**, כפי שטענה המשטרה, ואף ללא התייחסות למסמכים שהיו (אם היו) לפני שנת 2024.

23. מכל מקום המשטרה לא התייחסה למסמכים אחרים שהתבקשו בחלק השני של הבקשה והם הנחיות, פקודות, חוזרים ומסמכים רשמיים נוספים ואחרים שעוסקים בביצוע חיפוש בציבור הכללי וביצוע חיפוש במפגינים בעת הפגנות ולאחריהן.

24. דינו של הסירוב למסור **נתונים להידחות לגופן של עניין**, כפי שיפורט בפרק 2.ז לעתירה ולצד זאת יש להורות למשטרה **להשלים מענה ביחס למסמכים** המבוקשים, כפי שיפורט בסעיפים 3.ז לעתירה.

25. יודגש כי המענה כולו מאופיין בלאקוניות, אינו עומד בדרישות הדין וההלכות הפסוקה בנוגע לחובת ההנמקה ואינו סביר בנסיבות הקריטיות של המידע המבוקש - ולכן **גם מטעמים אלה דינו להידחות**, כפי שיפורט בפרק ז' לעתירה.

1. המידע המבוקש נועד להגן על זכויות שהן בליבת זכויות האדם והאזרח

26. המידע המבוקש בעתירה זו נועד להציג לציבור תמונה מהימנה וחשובה בנוגע להפעלת כוח משטרתי נגד מפגינות ומפגינים בעת מחאות חוקיות ולאחריהן. הנתונים והמסמכים המבוקשים נדרשים כדי לבחון האם המשטרה פועלת על פי הכללים שקבועים בחוק, בתקנות, בנהלים ובפקודות ומה היקף ותדירות השימוש בכוח וסמכות החיפוש על מפגינים בכלל, וחיפושם בערום בפרט.
27. המשפט המנהלי והחוקתי בישראל מחייבים את המשטרה, ככל רשות שלטונית, להפעיל את סמכויותיה בהתאם לעקרונות הסבירות, המידתיות והשוויון. משכך, גם כאשר קיימת סמכות עקרונית להפעיל כוח כלשהו של המדינה על האזרח, על הרשות להוכיח כי מדובר באמצעי הדרוש לצורך קונקרטי, וכי לא ניתן להשיג את מטרת האכיפה באמצעי פוגעני פחות.
28. סמכותה של משטרה לבצע חיפוש על גופו של אדם, ובפרט חיפוש בעירום, היא מן הסמכויות הפוגעניות והרגישות ביותר הנתונות לרשות שלטונית. סמכות זו מוסדרת, בין היתר, בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, וכן בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996. הדין והפסיקה מדגישים כי מדובר באמצעי חריג, שיש להפעילו רק כאשר מתקיימת הסמכה מפורשת ותכלית ראויה, ובהתקיים חשד קונקרטי המצדיק פגיעה כה קשה בזכויות יסוד. ברי כי **סירוב למסירת מידע בדבר היקף השימוש באמצעי זה מאיינת את האפשרות האזרחית כמו גם השיפוטית לבחון האם האמצעי אכן מופעל באופן חריג ובהינתן חשד קונקרטי**.
29. הזכות לכבוד האדם ניצבת בלב הדיון המשפטי ביחס לחיפושם בעירום. סעיפים 2 ו-4 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו מעגנים את ההגנה על כבודו ושלמותו של האדם, והפסיקה ראתה בחיפוש בעירום פעולה הפוגעת באופן חריף בכבוד האנושי, בתחושת האוטונומיה ובשלמות האישיות. נקבע כי עצם ביצוע חיפוש שאינו מתחייב באופן ממשי מצורכי ביטחון או אכיפה עלולים לעלות כדי פגיעה בלתי חוקתית בכבוד האדם [ראה למשל, בג"ץ 355/79 קטלן נ' שירות בתי הסוהר (10.04.1980)].
30. הזכות לפרטיות נפגעת אף היא באופן עמוק כתוצאה מחיפוש בעירום. סעיף 7 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו קובע כי "כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו", וכי אין עורכים חיפוש ברשות היחיד של אדם על גופו ובגופו אלא לפי חוק. חיפוש בעירום חושף את גופו של אדם באופן כפוי בפני אנשי סמכות ולעיתים גם בפני אחרים, ומשכך מהווה את אחת הפגיעות החמורות ביותר בפרטיות הגופנית. בהקשר של מחאות, קיים אינטרס ציבורי מוגבר לבחון אם סמכות החיפוש מופעלת באופן מידתי ושוויוני על מנת להבטיח שלא נעשה לשם הרתעה.
31. חופש הביטוי עלול להיפגע באופן ישיר ועקיף כתוצאה מביצוע חיפושם במפגינים. לפיכך, הפעלת סמכויות חיפוש בהקשרים של מחאה ציבורית מחייבת **זהירות מיוחדת ובחינה קפדנית של נחיצות האמצעי**, כדי למנוע שימוש בלתי מידתי בכוח שלטוני באופן העלול לפגוע בליבת ההליך הדמוקרטי; ראה על אודות עניין זה בהרחבה בפרק ה.2 לעתירה.
32. בפרק ה.2.א לעתירה נביא מספר דוגמאות לחיפושם שנעשו במפגינים בשנים האחרונות; ריבוי המקרים כמו גם התיאורים הקשים מגבשים תמונת מצב עגומה לפיה נעשה, ככל הנראה ולכאורה, שימוש יתר בסמכות זו של המשטרה - באופן שמעלה גם חשש שמא הדבר אינו מקרי אלא נרקם מתוך הכוונה פוליטית של המשטרה, ועל כך נרחיב גם בפרק ה.5 לעתירה.

ה.2. החשש מפגיעה בזכות ההפגנה בישראל

33. ההפגנה והמחאה הציבורית הן חלק בלתי נפרד מהתרבות הפוליטית והדמוקרטית בישראל מאז הקמת המדינה; גם בשנים הראשונות התקיימו הפגנות בגין סוגיות פוליטיות, ביטחוניות, כלכליות וחברתיות. החברה הישראלית מאופיינת בריבוי קבוצות, זהויות וזרמים אידיאולוגיים, ובהתאם לכך המחאה הציבורית הפכה לאורך השנים לאחד הכלים המרכזיים שבאמצעותם אזרחים וקבוצות מבקשים להשפיע על סדר היום הציבורי ועל קבלת ההחלטות השלטונית.
34. לאורך שנותיה ידעה המדינה גלי מחאה משמעותיים שהפכו לחלק מהזיכרון הציבורי וההיסטוריה הפוליטית של המדינה. בין היתר ניתן למנות את הפגנות הפנתרים השחורים בשנות ה-70, מחאות תנועת "שלום עכשיו", מחאת "ארבע אמהות" בעקבות מלחמת לבנון הראשונה וטבח סברה ושתילה, מחאת ההתנתקות, המחאה החברתית של קיץ 2011 והמחאות הנרחבות בשנים האחרונות סביב סוגיות שלטוניות וחוקתיות, לרבות בעניין שוויון בנטל וגיוס חרדים לצה"ל.
35. במדינה שבה סוגיות ציבוריות מעוררות מחלוקות ולעיתים אף קיטוב חריף, המחאה הציבורית משמשת אמצעי מרכזי לביטוי פוליטי קולקטיבי ולמימוש עקרון הריבונות העממית.
36. השכיחות הגבוהה של הפגנות בישראל באה לידי ביטוי גם בהיקף ההיערכות המשטרית והמשפטית סביבן. מדי שנה מתקיימות בישראל אלפי הפגנות ומחאות¹ - חלקן קטנות ומקומיות וחלקן רחבות היקף ומתמשכות. עובדה זו מחזקת את ההכרה בכך שהמחאה בישראל אינה תופעה חריגה שיש "לסבול", אלא רכיב בסיסי ויומיומי בחיים הדמוקרטיים.
37. בשנים האחרונות, וביתר שאת בשנת 2023, התקיימו בישראל מחאות רבות, כמעט יומיומיות. לאחר הטבח שביצע חמאס ב-7 באוקטובר 2023, נוספו לצד המחאות נגד ה"רפורמה" המשטרית והמשפטית של הממשלה, גם מחאות בקשר עם המלחמה שישראל נתונה בה, לרבות רצון המוחים לפעול לביצוע עסקאות להשבת מאות החטופים (או התנגדותם לכך), לסיום המלחמה (או העמקתה) ולקידום מהלכים מדיניים.
38. כאשר מפגינים חוששים שהשתתפות במחאה עלולה להוביל לחשיפה כפויה או חיפוש בערום, המובילים להשפלה וביזוי ללא יכולת התנגדות, נוצר "אפקט מצנן" הפוגע במימוש חופש הביטוי והמחאה. החשש אינו מתמצה בפגיעה הפרטנית במי שנערך עליו החיפוש, אלא משליך על הציבור הרחב ועל נכונותם של אזרחים לקחת חלק במחאות פוליטיות נגד השלטון.
39. טרם הגשת עתירה זו ובמהלכה התגבשה אצל העותרות תמונת מצב עובדתית מטרידה מאוד המשקפת **החמרה עקבית ושיטתית באופן שבו מתייחסת המשטרה למפגינים ומרחב הציבורי, בין היתר באמצעות ביצוע חיפוש מיותרים, פוגעניים ומשפילים שכל מטרתם להרתיע אזרחים ואזרחיות מהשתתפות בהפגנות נוספות ואחרות.**
40. על מנת שלא להכביד על כתב העתירה מצורף **בנספח 6** קובץ המאגד דוגמאות רבות (רבות מדי) של מקרי חיפוש בערום מלא, או חלקי, שבוצעו במפגינים ומפגינים - באופן שאינו עולה בקנה אחד עם הוראות החוק. יחד עם זאת, מבקשות העותרות להביא כאן מקבץ דוגמאות של מקרים ברורים המעידים על חשיבות חשיפת המידע המבוקש, הן לעניין הנתונים המצטברים והן לעניין המסמכים המחייבים את המשטרה.

¹ ראה נתוני המכון למחקרי ביטחון לאומי (INSS) - <https://www.inss.org.il/he/publication/reform-spotlight>

ה.2.א. מקבץ דוגמאות שאינו ממצה את היקף וחומרת הבעיה

- 40.1 בחודש יוני 2025 קיימו **חמישה מבוגרים ושלושה ילדים מחאה שקטה** מול ביתו של השר ניר ברקת. ההפגנה נערכה בהתאם להנחיות פיקוד העורף ובמרחק של מטרים ספורים ממקלט ציבורי, אולם למרות זאת, השוטרים שהגיעו למקום איימו על הנשים כי יפנו לשירותי הרווחה בשל נוכחות הילדים במקום. המפגינות טענו לזכותן להפגין במקום, עם ילדיהן, ובתגובה נלקחו לתחנת "מוריה" של המשטרה בירושלים שם עברו **חיפוש בערום מלא**, בניגוד גמור להוראות הדין ותוך פגיעה אנושה בזכויותיהן. בפרסום בכלי התקשורת לאחר שחרורן תואר כי השתיים נדרשו לשהות בתא מעצר עם גבר זר, ולאחר שסירבו נדרשו לעבור חיפוש בערום תחת מסכת הפחדות של השוטרים, פגיעה בכבודן והשפלתן.
- 40.2 בחודש אוגוסט 2025 **שלוש מפגינות בתל אביב נעצרו ונדרשו להוריד בגדים בשביל חיפוש** על גופן בתחנת המשטרה. למרות שנחשדו בעבירות של הפרת סדר, השוטרים ערכו חיפוש על הנשים בטענה שיש לבדוק שאין עליהן חפץ שיפגע בהן או באחרים בתא המעצר. על הגברים שנעצרו באותו מעמד הסתפקו השוטרים בחיפוש מעל בגדיהם. אחת העצורות סיפרה עם שחרורה כי "השוטר הודיע שיחפש על החזיה והתחתונים, ואמר שאם נתנגד יפעיל כוח סביר".
- 40.3 בחודש נובמבר 2025, מר אלק יפרמוב, **מורה לאזרחות מתל אביב**, ישב בקהל בטקס חלוקת תארים בקמפוס האוניברסיטה העברית בהר הצופים. אל הטקס הגיע השר לביטחון לאומי, בן גביר. יפרמוב צעק לעברו קריאות מחאה ועל כן הורחק מהטקס על-ידי מאבטחי האוניברסיטה. אלא שהרחקה זו לא הספיקה למשטרה, ומר יפרמוב נלקח למעצר כשהוא אזוק, ושחרר רק **לאחר שעבר חיפוש בעירום מלא**, תוך הפשטת כל בגדיו התחתונים - בניגוד לכל הוראות הדין.
- 40.4 בחודש ינואר 2026, **קטין בן 15 נתפס על ידי שוטרים סמויים במהלך משחק כדורגל**, נאזק ונלקח לבדו לחקירה, ללא ליווי בן משפחה או בגיר אחר. לאחר ששחרר דווח כי התפיסה בוצעה על ידי ארבעה שוטרים, בכוח, וכי לאחר התפיסה **בוצע בקטין חיפוש בערום מלא** בניגוד להוראות הדין ותוך פגיעה בכבודו והשפלתו.
- 40.5 עוד בחודש ינואר 2026, ארבעה מפגינים נעצרו בהפגנה נגד הממשלה בירושלים, שבמהלכה נחסם הצומת הסמוך לבית המשפט העליון. ארבעת המפגינים נלקחו כשהם אינם אזוקים לניידות משטרה ובאמצעותן לתחנת "מוריה" בירושלים, שם הורו השוטרים לשניים מהם להתפשט וערכו בהם חיפוש **בערום חלקי ובערום מלא**.
- במקרה זה טענו השוטרים שביצעו את החיפוש כי היה עליהם לבצעו על מנת לוודא שהמפגינים אינם נושאים כלים מסוכנים, אולם אמירה זו עומדת **בסתירה גמורה** לכך שבכל שלב התפיסה והמעצר לא נאזקו המפגינים ואף החשדות נגדם היו בקשר להפרות סדר, עבירה שאינה מצדיקה חיפוש בערום כלל.
- 40.6 בחודש מרץ 2026, **מפגין בן 19 נתפס על ידי המשטרה במהלך הפגנה חוקית** נגד המלחמה המתמשכת שמדינת ישראל נתונה בה. הצעיר נלקח לתחנת המשטרה בחשד להפרעה לשוטרים בעת מילוי תפקידו, לכאורה, ובהגיעו לתחנה בוצע בו **חיפוש בערום מלא** על ידי שני שוטרים. יודגש שעבירת הפרעה לשוטרים, אם בוצעה לכאורה, אינה מצדיקה על פי הוראות החוק את ביצועו של חיפוש בערום מלא והדבר מעלה חשש כי נועד לשמש כמסר אישי למפגין המוכר למשטרה מהפגנות קודמות וכמסר כללי להרתעה.

ה.3. חשיבותה של שקיפות להבטחת מימושן של זכויות היסוד

41. כאמור לעיל, במשטר דמוקרטי, סמכויות אכיפה אינן מופעלות בחלל ריק; הן כפופות לחובת שקיפות מוגברת, במיוחד מקום שבו קיים חשש לפגיעה בזכויות אדם או להפעלת כוח - ועל כן לא בכדי חובת התייעוד מצאה ביטוי בכל אחת מהוראות הדין שעוסקות בסמכות החיפוש שניתנה למשטרה.
42. העותרות עומדות על כך שחשיפת מידע מסוג זה חיונית כדי לאפשר ביקורת ציבורית, פרלמנטרית ושיפוטית אפקטיבית על אופן הפעלת הסמכות המשטרתית. בנסיבות אלה העותרות יבקשו מבית המשפט הנכבד להורות למשטרה לאגד את הנתונים הקיימים ברשותה ולמסרם לעותרות ולציבור, גם "במחיר" של תשומות ומשאבים שידרשו, וזאת בשים לב לכך שמבוקש מידע ביחס לתקופה קצרה יחסית ומשום שהאינטרס הציבורי לחשיפת המידע הוא מהמהותיים ביותר שישנם.
43. קיים אינטרס ציבורי מובהק ורב עוצמה לחשוף מידע הנוגע לחיפוש שמבצעת המשטרה כלפי מפגניים בהפגנות חוקיות. האינטרס הציבורי בגילוי מידע זה מתעצם במיוחד כאשר מדובר בחיפוש בעירום, אשר הוכרו כאמור לעיל כאמצעי אכיפה קיצוני הפוגע באופן חריף בכבוד האדם, בפרטיות ובאוטונומיה על הגוף. חיפוש בעירום (מלא או חלקי) חושף אדם לפגיעות בידי אנשי סמכות, ועל כן קיימת **חשיבות ציבורית מיוחדת לבחינת היקף השימוש באמצעי זה**, הנסיבות שבהן הופעל, קיומם של נהלים מסדירים ופיקוח אפקטיבי על הפעלתו. בהיעדר שקיפות, אין לציבור אפשרות ממשיית לבחון האם מדובר באמצעי חריג המופעל במקרים הכרחיים בלבד, או בפרקטיקה רחבה ובלתי מידתית.
44. כאשר מדובר ב**נשים מפגניות**, מתווסף ממד נוסף של רגישות ציבורית וחוקתית. חיפוש בעירום על גוף אישה עלול לשאת עמו פוטנציאל מוגבר להשפלה, טראומה ופגיעה בתחושת הביטחון האישי והאוטונומיה הגופנית. לפיכך, קיים אינטרס ציבורי משמעותי לבחון האם המשטרה שומרת על עקרונות של רגישות מגדרית, מידתיות ושוויון, והאם קיימים מנגנוני פיקוח המונעים שימוש שרירותי או בלתי ראוי בסמכויות אלה. שקיפות ביחס למדיניות האכיפה כלפי נשים בהפגנות חיונית גם לצורך בחינת קיומם של דפוסים או אפליה עקיפה בהפעלת סמכויות כלפי נשים במרחב המחאה הציבורית.
45. יתרה מכך, חשיפת מידע על חיפוש שמבצעת המשטרה למפגניים משרתת את אחת מתכליות היסוד של חוק חופש המידע - **חיזוק אחריותיותה** (accountability) של הרשות הציבורית כלפי הציבור. מקום שבו המדינה מפעילה כוח פיזי כלפי אזרחים המממשים זכויות בסיסיות, גובר הצורך בפיקוח ציבורי וביכולת לבחון האם הסמכות הופעלה בהתאם לדין, לנהלים ולעקרונות החוקתיים של סבירות ומידתיות. היעדר שקיפות במקרים מסוג זה אינו פוגע רק בזכות הציבור לדעת, אלא גם באמון הציבור ברשויות אכיפת החוק וביכולתה של הדמוקרטיה להבטיח כי כוח שלטוני יופעל תחת ביקורת ובקרה אפקטיבית.

ה.4. עקרון הפרדת הרשויות ועצמאות המשטרה

46. העקרון הכללי של הפרדת הרשויות מהווה אבן יסוד בדמוקרטיה ומטרתו למנוע ריכוז כוח בידי גורם אחד. קיומם של איזונים ובלמים בין הרשות המחוקקת, המבצעת והשופטת מבטיח כי כל רשות תפעל במסגרת סמכויותיה ותהיה כפופה לביקורת.
47. **חשיבותה של הפרדת הרשויות מתחדדת במיוחד כשמדובר במשטרה**. משטרת ישראל היא הרשות הציבורית שהופקדו בידיה סמכויות להפעלת כוח פיזי כלפי אזרחים וזאת לשם שמירה על סדר ציבורי ומניעת עבירות. הפעלת הכוח על ידי המשטרה היא כבדת משקל ומהווה לפעמים פגיעה של ממש בזכויות יסוד, כגון חופש התנועה, הזכות לחירות, חופש הביטוי, חופש ההפגנה, שלמות הגוף, האוטונומיה על הגוף ועוד. הדברים אמורים ביתר שאת בעת המעצר, שם מצויים המעוכבים והעצורים במצב שהוא במהותו חוסר ישע, נתונים לחסדי שוטרים וקציני משטרה ללא נגישות לסעד בזמן אמת.

48. בליבת הסמכות המשטרית להפעיל כוח מונחת הנחת יסוד עקרונית של שוויון בפני החוק ואי תלות בשיקולים פוליטיים, מגדריים, אתניים, דתיים או אחרים. הדרך להבטיח את מימוש עקרונות אלה היא באמצעות שמירה על עצמאותה של המשטרה והקפדה על כך שהמשטרה תתנהל באופן מקצועי, על פי דין, ושלא תהיה נתונה ללחצים פוליטיים או שיקולים זרים [דברים אלה הובהרו היטב בפסיקת בית המשפט העליון בבג"צ 8987/22 **התנועה למען איכות השלטון נ' הכנסת** (נבו, 02.01.2025)].

49. במקרה דנן וכפי שiorחב מיד, התערבות פוליטית של הממשלה, או מי מטעמה, בתחומים שונים של עבודת המשטרה, איננה סברה בעלמא אלא חשש מבוסס אשר נבנה על דוגמאות רבות מאוד. רבות מדי.

ה. 5. מעורבות פסולה בעבודת המשטרה ופגיעה בעצמאותה החיונית של המשטרה

50. על מנת שלא יעלם דבר מעינו של בית המשפט הנכבד, תבקש העותרת להרחיב כי בימים אלה מתנהלים בבית המשפט העליון בשבתו כבית דין גבוה לצדק **הליכים משפטיים** אשר עוסקים כולם במעורבות פסולה של השר לביטחון לאומי ולשכתו בעבודת המשטרה ותפקודה (בג"צ 9037-08-24 **הכהן נ' ראש הממשלה ואח'**; בג"צ 37361-08-24 **הדס ואח' נ' ראש הממשלה ואח'**; בג"צ 46277-09-24 **פטרשקה ואח' נ' ראש הממשלה ואח'**; וכן בג"צ 52917-09-24 **אפשטיין ואח' נ' ראש הממשלה ואח'**).

51. הליכים אלה ("העתירות לבג"צ") אוחדו תחת דיון משותף משום שהם עוסקים כולם בחשדות כבדים ומבוססים להתערבות פוליטית ופסולה של השר ו/או לשכתו בנעשה במשטרת ישראל. מהמתואר בעתירות לבג"צ, עולה שקיימת מעורבות שיטתית של השר ולשכתו בעבודת המשטרה, בכוונה להשפיע על הפעלת הכוח ולפגוע בעצמאות המשטרה.

52. דברים אלה באים לידי ביטוי גם בכתב התשובה שהגישה לאחרונה (מרץ 2026) היועצת המשפטית לממשלה, כמשיבה לעתירות אלה; עותק של כתב התשובה ניתן למצוא [בקישורית זו](#) ("העמדה"). בפסקאות 5-21 לעמדה, מפורטת החשיבות של עצמאות המשטרה, הדברים שנכתבו שם נכונים כולם גם לעתירה דנן, אולם הדברים שמובאים בסעיף 6 לעמדה מבטאים היטב את חומרת המצב הנוכחי והם יובאו כלשונם (ההדגשה אינה במקור, הח"מ):

"..... בשיטת המשפט הישראלית לא קיימות ערובות מובנות מספקות להגנת עצמאות המשטרה וזכויות האדם, ולמניעת השפעה פוליטית פסולה על פעילותה של המשטרה. במסגרת מצב דברים זה, פועל השר בן גביר בשיטתיות לערער את עצמאותה של המשטרה במגוון דרכים ואמצעים, תוך **ניצול לרעה של הכוח הרב שנתון בידו**, והשפעה פסולה - ישירה ועקיפה - על הפעלת הכוח והחלטות אופרטיביות באירועים קונקרטיים, כולל בעניינים רגישים במיוחד, כגון חקירות פליליות קונקרטיות **ומחאות נגד השלטון**; וגם תוך התנהלותו בשטח באופן המציג את עצמו כמעין "מפכ"ל על".

53. דברים ברוח זו ובקשר לאלימות שוטרים נגד מפגינים הוצגו כבר לפני שנה בוועדה לביטחון לאומי בכנסת שם תיארם מפגינים, לרבות בני נוער, כי "יש תחושה שהשוטרים פועלים עם מוטיבציית יתר לנקיטת אלימות כלפי מפגינים" גם בהפגנות חוקיות ושלוות.²

54. על יסוד כל אלה העותרות סבורות שאי מסירת המידע בנוגע לחיפושים אינו מקרי אלא מהווה חלק ממגמה סדורה של הסתרת נתונים שנועדה להחליש את מנגנוני הביקורת הציבוריים והאזרחיים. בהתאם לכך סבורות העותרות שלא ניתן לקבל את הסירוב ה"טכני" והבלתי מנומק של "העדר גישה מיחשובית" למידע. בנסיבות הקריטיות של המידע המבוקש והמציאות הקיימת בישראל, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשטרה לאתר את המידע ולמסרו במלואו לעותרות ולציבור.

² ראה בקישורית - <https://m.knesset.gov.il/apps/committees/4187/news/10293>

1.1. חוק חופש המידע - הרקע לחקיקתו ותכליותיו

55. חוק חופש המידע נחקק בשלהי שנות ה-90 של המאה ה-20 על רקע התפתחות עקרונות היסוד של המשפט הציבורי בישראל, ובראשם ההכרה בזכות הציבור לדעת ובחובתה של הרשות השלטונית לפעול בשקיפות. יפים לעניין זה דברי כב' השופט לנדוי (ז"ל) בבג"צ 243/62 **אולפני הסרטה הרצליה בישראל בע"מ נ' גרי** (נבו 10.12.1962) אשר קבע כי "שלטון הנוטל לעצמו את הרשות לקבוע מה טוב לאזרח לדעת, סופו שהוא קובע גם מה טוב לאזרח לחשוב; ואין סתירה גדולה מזו לדמוקרטיה אמיתית, שאינה "מודרכת" מלמעלה".
56. התחזקות התפיסה הדמוקרטית המודרנית לצד ביקורת ציבורית ואקדמית על היעדר אסדרה חקיקתית ברורה, הובילו לצורך בעיגון סטטוטורי של זכות הגישה למידע ובתוך כך הוקמה ועדת אוסטרובסקי-כהן אשר בזכות ובתום עבודתה הועבר חוק חופש המידע בכנסת ונכנס לתוקפו.
- עד לחקיקת החוק, הגישה למידע שבידי רשויות הציבור התבססה בעיקר על פסיקה ספציפית ועל עקרונות כלליים של המשפט המנהלי, אשר הכירו בזכות עיון מוגבלת במסמכים, בעיקר לצורך מימוש זכויות פרטניות [ראה למשל את בג"צ 680/88 **שניצר נ' הצנזור הצבאי הראשי** (נבו, 10.01.1989); בג"צ 2888/97 **נוביק נ' הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו** (נבו, 17.08.1997)].
57. נהוג לציין ארבע תכליות עיקריות בבסיס חוק חופש המידע, כפי שאלה תוארו גם בפסק הדין של בית המשפט העליון בע"מ 3908/11 **הנהלת בתי-המשפט נ' עיתון "דה-מרקר"** (נבו, 22.09.2014).
58. התכלית הראשונה כרוכה בעקרונות החוקתיים של חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת. כדי שהציבור יוכל לממש זכויות אלה, קבלת מידע מרשויות ציבוריות צריכה להיות עקבית ומעוגנת היטב בחקיקה. ללא עיגון והבטחת מימוש הזכות למידע, עלולה להיפגע יכולתו של הציבור לבטא את עמדותיו בסוגיות אזרחיות או פוליטיות באופן מושכל [בג"ץ 2647/24 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ועדת החקירה הממלכתית לכלי השיט** (נבו, 16.12.2024)].
59. התכלית השנייה נובעת מהחשיבות של פיקוח אזרחי על פעילות הרשויות השלטוניות. ללא נגישות למידע, אין לאזרחים וגם אין לארגוני החברה האזרחית, **כגון העותרות**, אפשרות לפקח על השלטון הפועל מטעמים. הפיקוח האמור מאפשר לציבור לגבש עמדה מושכלת על פעילות הרשויות ומוביל להגברת המעורבות האזרחית והפוליטית של הציבור בנעשה במדינה.
60. כפועל יוצא מהתכלית השנייה שעניינה פיקוח על השלטון, נובעת גם התכלית השלישית שעיקרה שיפור איכותן של הפעולות השלטוניות והגברת האמון הציבורי ברשויות הציבוריות. העובדה שהרשות נתונה לביקורת מגבירה את האמון הציבורי בשלטון, שהוא מרכיב חשוב בקיומה של חברה דמוקרטית יציבה.
61. בהיבט זה **חוק חופש המידע ממלא תפקיד משמעותי בהבטחת איזונים ובלמים בין זרועות השלטון**. הנגשת מידע לציבור ולגופים אזרחיים מאפשרת פיקוח אפקטיבי גם מחוץ למנגנונים הפורמליים של הכנסת ובתי המשפט. בכך, החוק מחזק את מעמדה של החברה האזרחית, גם את הפרטים בה וגם ארגונים חברתיים כגון העותרת, כגורם מבקר, התורם להפחתת ריכוזיות כוח שלטוני.
62. יתרה מכך, עצם הידיעה כי פעולות הרשות עשויות להיות חשופות לביקורת ציבורית יוצרת מנגנון של ריסון עצמי, המעודד קבלת החלטות מושכלות, הוגנות וענייניות. במובן זה, החוק אינו רק כלי לגילוי מידע בדיעבד, אלא גם אמצעי למניעת פגמים שלטוניים מלכתחילה ובזמן אמת.

63. התכלית הרביעית והאחרונה מתייחסת למידע כקניינו של הציבור ולכך שרשות ציבורית מחזיקה במידע בנאמנות עבור הציבור. בהתאם, הציבור הוא בעל המידע וכפועל יוצא יש לו זכות, ככלל, לדרוש גילוי של המידע, למעט במקרים חריגים המוסדרים בחוק אשר מחייבים הנמקה מתאימה בעת החלתם.

64. אשר על כל אלה, כאשר השלטון מסתיר מידע ציבורי ללא הנמקה מתאימה מוטלת על בית המשפט הנכבד **חובה** להגן על הציבור ולהבטיח את מימוש זכויותיו הפוליטיות והאזרחיות. **חובה זו מתעצמת** כאשר מדובר במימוש זכויות אדם ואזרח בסיסיות כגון הזכות לכבוד, לפרטיות ולביטוי.

2.1. מעמדו החוקתי של חופש המידע

65. הזכות לחופש מידע מהווה נדבך מרכזי במימוש **חופש הביטוי והזכות לדעת** במשטר דמוקרטי. בפסיקת בית המשפט העליון הובהר לא אחת כי חופש הביטוי אינו מתמצה בזכותו של אדם להשמיע את קולו בלבד, אלא כולל גם את זכותו לקבל מידע, להיחשף לפעולות השלטון ולגבש עמדה מושכלת ביחס לעניינים ציבוריים [ראה למשל, ע"מ 414/18 **התנועה למשילות ודמוקרטיה נ' הממונה על יישום חוק חופש המידע בהנהלת בתי המשפט** (נבו 13.12.2018) וכן ע"מ 10014/16 **יש דין - ארגון מתנדבים לזכויות אדם נ' המינהל האזרחי איו"ש** (נבו 16.5.2019)].

66. ללא נגישות למידע המצוי בידי הרשויות, נפגעת יכולתו של הציבור להשתתף בשיח הציבורי, לבקר את השלטון ולהפעיל פיקוח דמוקרטי אפקטיבי. בהתאם לכך, חוק חופש המידע נועד להגשים תפיסה חוקתית רחבה שלפיה מידע המצוי בידי הרשות הציבורית מוחזק בנאמנות עבור הציבור, ולא כרכושה הפרטי של הרשות [ראה למשל בג"ץ 5771/93 **ציטרין נ' שר המשפטים** (1993.12.07)] בו הכיר בית המשפט העליון בכך שהזכות לקבל מידע היא חלק אינהרנטי מחופש הביטוי, שכן "חופש הביטוי מבוסס גם על החירות לדעת".

67. חשיבות מיוחדת נודעת לזכות לדעת מקום שבו המידע המבוקש נוגע להפעלת כוח שלטוני כלפי אזרחים, ובפרט ביחס לפעילות משטרתית ולאכיפת החוק בהקשרים של מחאה והפגנות. הזכות להפגין הוכרה בפסיקה כאחת מצורות הביטוי הפוליטי המרכזיות והחשובות ביותר בדמוקרטיה. בבג"ץ 153/83 **לוי נ' מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל** (13.05.1984) הדגיש בית המשפט כי חופש ההפגנה הוא "מגולות הכותרת של חירות הביטוי", וכי ההפגנה מאפשרת לאזרח להביע עמדה פוליטית וקולקטיבית במרחב הציבורי, להשפיע על סדר היום הציבורי ולממש הלכה למעשה את עקרון הריבונות העממית.

68. בהתאם לכך, **קיים אינטרס ציבורי מוגבר בחשיפת מידע הנוגע לאופן שבו רשויות השלטון והמשטרה מפעילות את סמכויותיהן כלפי מפגינים ומוחים**. משכך - נתונים בדבר מדיניות אכיפה, פרקטיקות של הפעלת כוח וסמכות על מפגינים, נהלים בדבר התנהלות שוטרים בעת הפגנות ולאחריהן - כל אלה אינם עוסקים רק בעניינם הפרטי של המעורבים הישירים, אלא ליכולתו של הציבור כולו לבחון האם המדינה מכבדת בפועל את חופש הביטוי והמחאה.

3.1. חובת השקיפות המנהלית הכללית והחובה המוגברת על המשטרה בעניין זה

69. כאמור לעיל, חוק חופש המידע שנכנס לתוקף בשנת 1998 עיגן את זכותו של כל אדם בישראל לקבל מידע מרשויות ציבוריות, בכפוף לסייגים מוגדרים. החוק מבטא תפיסה דמוקרטית יסודית שלפיה המידע המצוי בידי הרשות הינו נכס ציבורי המוחזק בנאמנות [ראה ע"מ 11120/08 **התנועה לחופש המידע נ' רשות ההגבלים העסקיים** (נבו, 17.11.2010)]. באמצעות הסדרת הזכות לעיון במידע, החוק מבקש לצמצם את פערי הכוח בין הציבור לרשות ולחזק את אמון הציבור במוסדות המדינה.

70. חשיבות חוק חופש המידע לדמוקרטיה אינה מתמצה רק בזכות הפרט לדעת, אלא גם בתרומתו לאיכות קבלת ההחלטות הציבוריות. חשיפה של מידע מביאה לדיון ציבורי מבוסס יותר, מגבירה את ההרתעה מפני שרירות ושחיתות, ומעודדת את הרשות לפעול במקצועיות.

71. בהיעדר שקיפות קיים חשש להיווצרות "שטחים אפורים" שלטוניים שבהם מתקבלות החלטות הוות גורל ללא אחריותיות (accountability) ולעיתים ללא סמכות וללא ידיעת הציבור; כך שלמעשה החוק מהווה נדבך חיוני במארג האיזונים והבלמים של המשטר הדמוקרטי [ראה עת"מ 22015-02-22 **האגודה לזכויות האזרח בישראל ואח' נ' משטרת ישראל** (נבו 02.10.2022)].

72. חשיבות מיוחדת נודעת לשקיפות פעולתה של המשטרה במדינה דמוקרטית. המשטרה מחזיקה בסמכויות רחבות של עיכוב, מעצר, חיפוש ושימוש בכוח המהוות פגיעה בזכויות יסוד - חירות, פרטיות וכבוד האדם. דווקא משום כך, **חלה על המשטרה חובה מוגברת של שקיפות, המאפשרת בחינה ציבורית ומשפטית של אופן הפעלת הכוח, וזאת כפי שגם ניתן לראות מתפיסת המשטרה בעצמה.**

73. באתר המשטרה ישנו עמוד שכותרתו "[פרויקט הגברת שקיפות נתוני משטרה לאזרח](#)" ובו נכתב לא מעט על החשיבות שרואה המשטרה בפרסום נהלי ההפעלה של הכוח המשטרתי, נתונים מעבודת המשטרה ועוד.

74. אכן, נגישות למידע היא תנאי הכרחי לבקרה אפקטיבית, למניעת שימוש לרעה בסמכות, להבטחת שוויון באכיפה וכן לחיזוק אמון הציבור במשטרה. במובן זה, ולמרות הצהרות המשטרה, התשובה שנמסרה מעידה על ההפך - הן ביחס לנתונים והן ביחס למסמכים.

75. ודוק. העותרות סבורות שיש לדחות את המענה לפיו "אין דרך מיחשובית לאתר את המידע"; מדובר במענה בלתי מקובל, בלתי סביר ובעל מאפיינים של "התנערות" מחובות מנהליות בסיסיות. למעשה, גם אם אין דרך מיחשובית לקבל את **כל הנתונים** שביקשו העותרות, אין ספק שניתן לקבל את **חלקם** לפי סעיפים 10 ו-11 לחוק, דבר שהמשטרה לא טרחה לעשות. יודגש כי העדר נתונים והעובדה שהמשטרה אינה אוספת באופן מסודר את המידע כפי שהוא מופיע בפקודה 14.05.20 מעידה לכאורה על סיכול מכוון, או לפחות בידועין, של האפשרות לבחון את ציות השוטרים לפקודה, על כל המשתמע מכך. דברים אלה נכונים גם ביחס להעדר **מסמכים** או לאי מסירתם במלואם לציבור.

76. עתירה זו מבקשת להביא לקדמת הבמה הציבורית ולדיון משפטי את חובת בית המשפט הנכבד לשמש כ"בלם" לעזוזה שמתרחש במשטרה בשנים האחרונות בכלל ותחת הממשלה הנוכחית ביתר שאת.

ז. המענה של המשטרה אינו כדן ודינו דחייה

77. כמתואר לעיל, המענה של המשטרה אינו תקין ונחלק לשני סוגים של פגמים: חלקו האחד של המענה, ביחס ל**נתונים**, הינו בגדר סירוב שלא כדן לפי סעיף 38(3) לחוק, וחלקו השני, ביחס ל**מסמכים**, מהווה מענה חלקי בלבד המחייב השלמה מגובה בתצהיר.

ז.1. הסירוב לפי סעיף 38(3) לחוק - דינו דחייה לגופו של עניין

ז.1.א. תכליתו וגבולותיו של סעיף 38(3) לחוק

78. סעיף 38(3) לחוק נועד להכיר במגבלה המעשית שלפיה חובת הגילוי מכוח חוק חופש המידע חלה ביחס למידע המצוי בידי הרשות הציבורית, אך אינה מטילה עליה חובה ליצור מידע חדש, לשחזר מידע שאבד או למסור מידע שאינו קיים ברשותה.

79. תכליתו של הסעיף היא לאזן בין זכות הציבור לדעת לבין המציאות המינהלית, שבה לעיתים מידע אינו נשמר, אבד, בוער בהתאם לחוקי ותקנות הארכיונים או שמעולם לא הוחזק בידי הרשות. יחד עם זאת, הסעיף לא נועד להכשיר ניהול מידע לקוי או לאפשר לרשות להתחמק מחובת השקיפות באמצעות טענות כלליות בדבר היעדר מידע.
80. הפסיקה הדגישה כי הרשות אינה יכולה להסתפק בהצהרה סתמית שלפיה "המידע אינו מצוי בידיה". כדי להסתמך על סעיף 38(3), מוטלת עליה חובה להראות כי נקטה אמצעים סבירים וממשיים לאיתור המידע המבוקש - כגון חיפוש במערכות ממוחשבות ואחרות, בדיקת תיקים רלוונטיים, פנייה לגורמים מקצועיים ותשאול בעלי תפקידים רלוונטיים. הנטל להוכיח כי נערך חיפוש מספק מוטל על הרשות הציבורית, וזאת נוכח מעמדה המרכזי של הזכות לחופש מידע וההנחה הבסיסית בדבר גילוי מרבי של מידע המצוי בידי השלטון [ר' למשל את ע"מ 2975/15 הוצאת עיתון 'הארץ' נ' משרד החוץ (נבו) 06.06.2016 ואת ע"מ 61427-01-23 ששון נ' רשות המיסים (נבו) 22.07.2024].
81. בדומה לסייגים אחרים בחוק חופש המידע, גם סעיף 38(3) אינו מוחלט אלא יחסי וכפוף לכללי היסוד של המשפט המנהלי הכוללים את חובת הפעלת שיקול הדעת באופן מנומק, ופעולה תחת עמידה במבחני סבירות ומידתיות הקבועים בסעיפים 10 ו-11 לחוק.
82. במקרה דנן כפי שתואר לעיל ועוד יורחב בפרק ז' לעתירה, המשטרה הסתפקה בציון סתמי של סעיף מתוך החוק ולא טרחה לנמק את תשובתה ואף לא הציעה מענה סביר או מידתי אחר, כגון מסירת מידע חלקי, כך שחובותיה המנהליות בעניין הנמקה, סבירות ומידתיות - קרסו גם הן.
83. העותרות מבקשות להדגיש מושכלות יסוד: על הרשות לאזן בין אי-גילוי המידע לאינטרס הציבור בחשיפתו, תוך מתן משקל לנקודת המוצא של חשיפת מידע ציבורי. במקרה דנן אין חולק שהמשיבים לא ביצעו את האזונונים כלל, לא הפעילו שיקול דעת (ולכל הפחות לא פירטו או נימקו איזה שיקולים הופעלו) ותוצאת המענים אינה סבירה ואינה מידתית.
84. בטרם סיום פרק זה נבקש להבהיר כי הגבולות של סעיף 38(3) לחוק מקבלים חשיבות מיוחדת כאשר מדובר במידע בעל עניין ציבורי משמעותי, ובפרט מידע הנוגע להפעלת סמכויות שלטוניות, אכיפה משטרתית או פגיעה בזכויות אדם. במקרים כאלה, בתי המשפט נוטים לבחון בקפדנות את טענת הרשות כי המידע "אינו קיים" או "לא אותר", בין היתר כדי למנוע מצב שבו **היעדר תיעוד יהפוך בפועל לחסם בפני ביקורת ציבורית ושיפוטית** (ראה פרקים 3.1 וכן 3.1.2 בלעתי).
- 3.1.2. הפרת חובת התיעוד וקריסת הטענה להיעדר מידע**
85. סעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969 ("פקודת מעצר וחיפוש") מקנה למשטרה סמכות לערוך חיפוש על גופו של עצור, בעת מעצר או קבלתו למשמורת. חיפוש זה מוגדר כחיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, שאינו כולל חיפוש חיצוני או פנימי.
86. גם בהתאם לפקודה ולנוהל 01.01.01 (נספחים 2 ו-3 לעתירה), חיפוש על גופו של עצור מקנה לשוטרי סמכות לחפש על גופו של אדם בבגדיו התחתונים, כלומר בערום חלקי בלבד ומבלי לחשוף את האיברים שבדרך כלל מוצנעים ומכוסים (סעיף 7 לנוהל).
87. ויודגש כי הגדרת "חיפוש חיצוני" לפי סעיף 1 לחוק סדר דין פלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש ונטילת אמצעי זיהוי), תשנ"ו-1996 ("חוק החיפוש") קובעת כי המשטרה אינה מוסמכת לערוך חיפוש בערום מלא בעת מעצר או קבלה למשמורת. חיפוש חיצוני הכולל ערום הינו פעולה חריגה ופוגענית שיש לעשות בה שימוש זהיר ביותר ובמשורה.

88. הסמכות בחוק לעשות חיפוש שכזה נתונה רק לפי סעיף 3(א) לחוק החיפוש אשר מסדיר את ביצוע החיפוש בערום רק במקרים בהם יש יסוד סביר לחשוד שבגופו של העצור נמצאת ראיה להוכחת ביצוע עבירה או להוכחת הקשר שבין החשוד לביצוע העבירה.
89. על יסוד דינים אלה מתגבשת הקביעה כי סמכות המשטרה לבצע חיפוש חיצוני (כלומר, בערום מלא) מותנית בקיומם של כמה תנאים מצטברים, הקשורים כולם לקיומו של חשד סביר שהחיפוש יוביל לראיה המוכיחה ביצוע עבירה או קשר בין החשוד לביצוע עבירה.
90. בית המשפט העליון קבע כבר בשנת 2018 כי החשד שעל יסודו, במקרים חריגים, ניתן להתיר חיפוש בערום מלא - אינו סביר שיתגבש בנסיבות של הפגנה או מחאה אזרחית חוקית. כבוד השופט ברק-ארז קבעה בפסק דינה ברע"פ 3829/15 **קסאי נ' מדינת ישראל** (נבו, 20.12.2018) כי חיפוש בערום הינו הליך משפיל ומבזה וכרוכה בו באופן מובנה פגיעה בפרטיותו ובזכויותיו של אדם ולפיכך ביצועו חייב להיעשות רק על פי הקבוע בהוראות הדין המתאימות; קרי חוק החיפוש, הנוהל והפקודה.
91. ההוראות המחייבות את המשטרה בנוגע לנחיצות החיפוש ואופן ביצועו הן חשובות ביותר ונוגעות לליבת זכויות האדם, אולם לצידן קיימת חובה נוספת חשובה מאוד אף היא: **חובת התייעוד**.
92. סעיף 10(ג) לחוק החיפוש, סעיף 12 לפקודה וסעיף ו' לנוהל קובעים כולם חובת תיעוד דקדקנית של ביצוע החיפוש וזאת באמצעות דו"ח, הכולל פרטים אודות ההחלטה לבצע חיפוש, ביצוע החיפוש, זהות מבצע החיפוש, נוכחותם של צדדים שלישיים וממצאים שעלו בחיפוש.
93. לצד חובת התייעוד הכללית והחובה לקבל אישורים מתאימים וחתומים בביצוע חיפוש כלשהו, קיימת חובה ממוקדת למסור לחשוד עותק מהדו"ח שנערך בעניינו, ככל שהחיפוש נעשה בערום מלא.
94. בנסיבות אלה, העותרות סבורות שיש בידי המשטרה את המידע המבוקש, אודות חיפושים בכלל ואודות חיפושים בערום מלא בפרט ומשכך לא ניתן לקבל את הטענה לפיה המידע אינו קיים בידי הרשות, כפי שהציגה המשטרה באופן סתמי ולא מנומק.
95. כאן המקום לחזור ולהדגיש כי פרשנות רחבה מדי של סעיף 8(3) עלולה לרוקן מתוכן את תכליות החוק, שכן **רשות ציבורית אינה יכולה ליהנות מהיעדר תיעוד מקום שבו חלה עליה חובה מנהלית לתעד פעולות שלטוניות מהותיות**.
96. בנסיבות אלה, יש לדחות את טענת המשטרה לתחולת סעיף 8(3) לחוק על המידע המבוקש משום שסעיף זה כפוף גם הוא לחובות תום הלב, ההגינות והשקיפות החלות על רשות ציבורית. קל וחומר שעה שקיים יסוד להניח כי המידע אמור להימצא בידי הרשות או כאשר קיימות הוראות חוק המחייבות אותה להחזיק במידע המבוקש.

2.ז. מענה המשטרה בעניין נתונים - אינו מבוסס, אינו סביר ודינו דחייה

97. לצד הטעמים האיתנים שהוצגו לעיל בעניין סעיף 8(3) לחוק, בולטת העובדה שתשובת המשטרה אינה מוסברת ואינה מנומקת. האינטרס הציבורי האדיר צריך היה לגבור על כל שיקול טכני אחר ומשכך שיקול מחשובי, טכנולוגי, ככל שהוא באמת קיים, לא צריך היה לקבל את הבכורה על פני חשיפת המידע הציבורי בנוגע לסוגיות ליבה של זכויות אדם ואזרח בישראל.
98. יוזכר כי סעיף 8 לחוק מונה חמישה סוגי מקרים שאם הם מתקיימים, הרשות יכולה לדחות בקשה למידע. הסייגים הכלולים בסעיף 8 מוגדרים כסייגים "טכניים" שנועדו לאפשר עבודה יעילה של הרשות במקרים בהם קיים קושי במסירת המידע.

99. אולם המחוקק כמובן לא התכוון לאפשר לסעיפים "טכניים" להוות בסיס שכיח לסירובים למסור מידע, ועל כן רשות המבקשת להסתמך על אחד מסעיפי 8 לחוק, נדרשת להציג **קושי של ממש** להעביר את המידע (ר' פרופ' סגל, **הזכות לדעת באור חוק חופש המידע** (תש"ס), עמוד 165, פס' 203).
100. בהשלמה והתאמה, סעיף 7(ו) לחוק מטיל על רשות המסרבת למסור מידע, חובה לנמק את סירובה באופן מפורט, דברים אלה כמובן מושרשים גם בחובתה הכללית של המשטרה, ככל רשות ציבורית או מנהלית, למסור החלטות מנומקות ומפורטות; דברים אלה זכו לחיזוק נורמטיבי עם התקנת נוהל 3.1 של היחידה הממשלתית לחופש המידע שכותרתו "נוהל דרישת המענה בדחיית בקשת חופש מידע".
101. גם בתי המשפט דנו במספר רב של הליכים בחובה למסור תשובה מנומקת ובתנאים לכך. ההלכה הפסוקה שנקבעה בעניין סעיפי 8 לחוק מחייבת את הרשות לבסס את קיומו העובדתי של הסייג שבגינה לא יימסר המידע, כלומר נטל ההוכחה מוטל באופן מובהק על הרשות ומחייב אותה לנמק את הקושי בחשיפת המידע תוך שימת דגש והתייחסות גם אל האינטרס הציבורי שעומד מנגד [ראה למשל ע"מ 4349/14 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' **משרד ראש הממשלה** (נבו, 03.11.2015); ע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' **הוצאת עיתון הארץ** (נבו, 19.01.2006); ע"מ 1786/12 ג'וליאני נ' **המשרד לביטחון פנים** (נבו, 20.11.2013); רע"א 291/99 **אספקת אבן ירושלים ואח' נ' מנהל מס ערך מוסף** (נבו, 14.04.2004); עת"מ 70295-01-20 **אמקו ים בע"מ נ' עיריית חיפה** (נבו, 23.07.2020); עת"מ 15104-06-19 **הוצאת עתון הארץ בע"מ נ' משרד ראש הממשלה** (נבו, 11.05.2021) ועוד].
102. כתוצאה מכל אלה, על הרשות לערוך איזון הולם בין השיקולים השונים, תוך העדפת האינטרס הציבורי ומתן משקל לכלל המורה על מסירת מידע לציבור. ככל שלאחר כל אלה מחליטה הרשות שלא למסור את כל המידע המבוקש, עליה לערוך איזונים משלימים של סבירות ומידתיות באמצעות סעיפים 10 ו-11 לחוק ובחינת האפשרות למסור את המידע באופן חלקי או תחת תנאים כלשהם [ראה למשל ע"מ 3300/11 **משרד הביטחון נ' גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע** (נבו, 05.09.2012); ע"מ 2416/18 **בריגע נ' המועצה המקומית ירוחם** (נבו, 12.2.2019); ע"מ 7744/10 **המוסד לביטוח לאומי נ' עו"ד יפית מנגל** (נבו, 15.11.2012) ועוד].
103. בעתירה זו מובא סירוב המשטרה אשר כולו אינו מנומק וכל שיש בו הוא אזכור של סעיף בחוק. המשטרה לא טרחה למסור מידע להוכחת המצב העובדתי הנטען ואף לא הציגה בדל ראיה לכך ששקלו השיקולים של טובת הציבור וחשיבותה של שקיפות המידע המבוקש, כך שבהעדרם גם לא ניתן לבחון אם בכלל נערכו איזונים בין הדברים.
104. כמו כן הסירוב שנמסר בנוגע לנתונים היה גורף כך שגם לא בוצעו איזונים נדרשים בעניין מידתיות המענה החלקי. עוד מבקשות העותרות להזכיר בהקשר לכך כי הבקשה הייתה, ועודנה, לקבל מהמשטרה נתונים כמותיים, אגרטיביים, שאינם מגלים את זהותם של צדדי ג' כלשהם או כל מידע אישי או סודי אחר ומשכך יש לדחות את תשובת המשטרה בעניין **הנתונים** שהתבקשו משום שמדובר במענה שאינו מבוסס ואינו מנומק וכתוצאה מכך אינו סביר ואינו מידתי.
105. העותרות תבקשנה מבית המשפט הנכבד להורות למשטרה להגיש כתב תשובה מגובה בתצהיר ובו פירוט מלא של הפעולות שנעשו כדי לאתר את המידע, ולמצער את חלקו, לרבות מניין האמצעים והמערכות שבאמצעותם נעשו ניסיונות לאתר את המידע המבוקש כולל תוצאותיהם של ניסיונות אלה. סעד זה נשען על פסיקות קודמות בעניין חובותיה של רשות מנהלית המבקשת להסתמך על סעיף 8(3) לחוק, ולעניין זה ראה למשל את עת"מ 19593-08-15 **אפרת שותפות מוגבלת נ' מועצה מקומית בנימינה-גבעת-עדה** (נבו, 04.11.2015) וכן את עת"מ 45848-07-19 **התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' משרד הביטחון ואח'** (נבו, 11.12.2019).

3.ז. המענה בעניין ההנחיות אינו שלם - ואינו כדין

106. בהתאם לסעיף 6(א) לחוק "רשות ציבורית תעמיד לעיון הציבור את ההנחיות המינהליות הכתובות שעל פיהן היא פועלת ושיש להן נגיעה או חשיבות לציבור". חובה זו המעוגנת בחוק חופש המידע, משקפת את חשיבותה של שקיפות שלטונית בכלל, ושל פרסום הנחיות מנהליות בפרט:

"פרסום כאמור [של הנחיות מינהליות] חיוני כדי לאפשר הגשמת המטרות שההנחיות מבקשות להשיג, והוא עולה בקנה אחד עם המגמה הכללית של חיזוק השקיפות הציבורית. חשיפה לעין הציבור היא חלק מתפיסת ההגינות; היא מגבירה את אמון הציבור ברשויות הציבור, ומאפשרת ביקורת ציבורית אמיתית על פעולתן... ראוי להדגיש שמדיניות כגון דא, בעלת היבט כללי ועקרוני, חשוב שתתועד בכתב, כך שיהא נהיר ומוכן באילו מקרים יתאפשרו חריגים. בכך יידע האזרח לכלכל צעדיו, טעמיה ופעולותיה של הרשות ואופן יישומה של המדיניות יהיו חשופים לביקורת ציבורית, וכך ייצאו הרשות והציבור כאחד נשכרים".

107. (ע"מ 5525/11 נ.ע מעלות שער העיר בע"מ נ' משרד האוצר, פסקה מ"ב לפסק דינו כבוד השופט אליקים רובינשטיין (פורסם באר"ש, 15.01.2012)).

108. עקרון השקיפות העומד ביסודו של סעיף 6 לחוק מבטיח את יכולתו של הציבור לבקר את השלטון ומבטיח שהרשות תפעיל את סמכויותיה בהתאם לדין, בסבירות, במידתיות, ללא משוא פנים, בשוויון, ותוך הפעלת שיקול דעת ראוי. בהתאם לכך, בתי המשפט עמדו לא אחת על תכלית סעיף 6 לחוק חופש המידע וקבעו שמטרתו "להביא לידיעת הציבור את ההנחיות המנהליות שלפיהן רשות ציבורית פועלת, כך שלא יהיו בגדר 'תורת הנסתר'" [בג"ץ 7139/02 עבאס-בצה נ' שר הפנים (נבו, 01.04.2003); ע"מ 4614/05 מדינת ישראל נ' אבנר אורן (נבו, 16.03.2006); ע"מ 6329/20 זומר נ' הממונה על חופש המידע במשרד המשפטים (נבו 06.06.2022) ועוד].

109. יצוין בעניין נהליה של המשטרה כי לאחר שהעותרת 1 עתרה נגד הפרקטיקה של הסתרת הנהלים וניהלה הליך משפטי ממושך, פורסמו נהלי המשטרה לרבות בנוגע לשימוש באמצעים לפיזור הפגנות ועוד [עת"מ 65106-07-18 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משטרת ישראל (נבו, 28.06.2020)].

110. העותרות טענה כי החובה לפרסם את נהלי המשטרה במקרה דנן חלה ביתר שאת כאשר מדובר בגילוי נהלים להפעלת סמכויות פוגעניות, שמכוון יכולה המשטרה לשלול את חירויות הפרט, לפגוע בזכותם של אזרחים לשלמות הגוף, לפרטיות וכבוד ואף להוביל לפגיעה ציבורית נרחבת במימוש הזכות לחופש ביטוי, כבעניינינו [ע"מ 7245/21 עו"ד גרביץ נ' נתיב לשכת הקשר (נבו 14.04.2022); ע"מ 8282/02 הארץ נ' מבקר המדינה (נבו, 23.11.2003) ועוד].

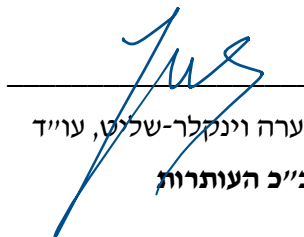
111. במצב כיום, בו המשטרה מפנה לאתר האינטרנט בו מצוי מסמך אחד בלבד המסדיר את תנאי החיפוש באופן לא מלא, הציבור אינו יכול לדעת את גבולות השימוש המותר באמצעי החיפוש. העובדה שבחוק החיפוש, בפקודה ובנוהל הקיימים מובהר שביצוע החיפוש מותנה בקשר ישיר עם חשד לביצוע עבירה או לאיתור ראיה הקשורה לעבירה - מחייבת את המשטרה להסביר לציבור האם וכיצד מוצדק לבצע חיפושים, בערום חלקי או מלא, על גופם של מפגינים ומפגינות בהפגנות חוקיות או לאחריהן.

112. בית המשפט הנכבד מופנה לפרק ה' בעתירה ולנספחים שצורפו לו, שם ניתן לראות הפרות בוטות של הזכות לכבוד, לפרטיות ולצנעת הפרט - שכן חיפושים רבים נעשו תוך פגיעה בזכויות אזרח ואדם של מפגינים ומפגינים. במרבית המקרים הללו הסתפקה המשטרה בתגובה לאקונית לפיה החיפוש נעשה על פי דין ועל כן על המשטרה לפרסם מהו אותו דין שהצדיק חיפושים אלה - העותרות מטילות ספק רב בחוקיותם של נהלים כאלה, ככל שהם קיימים.

113. ונדגיש - ככל שלא קיימים נהלים, פקודות, הנחיות או מסמכים אחרים המסדירים את סוגיית החיפוש על מפגינים בעת ולאחר הפגנה - על המשטרה לציין זאת במפורש בתמיכת תצהיר במענה לעתירה זו. ככל שקיימים מסמכים נוספים, יש למסרם ולפרסמם לציבור ללא דיחוי.
114. חשיפת המידע המלא משרתת את הציבור, אך גם את המשטרה עצמה שכן קידום המודעות לתנאי החיפוש ולזכויותיהם של אזרחים בהתקלות עם המשטרה בהפגנות יבטיח כי הנהלים הכתובים ימומשו בפועל, ולא יהפכו לאות מתה [רע"פ 10141/09 בן חיים נגד מדינת ישראל (נבו, 06.03.2012)].

ח. סוף דבר וסעדים

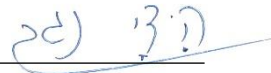
115. הנה כי כן, הונחה על שולחנו של בית המשפט הנכבד עתירה חשובה ועקרונית העוסקת במידע ונתונים על חיפושים שנערכו על מפגינים בהפגנות חוקיות ולאחריהן בשנים האחרונות.
116. העותרות פירטו בהרחבה על זכויות היסוד המוגנות באמצעות המידע המבוקש ואף הציגו מדוע תשובתה הלאקונית של המשטרה אינה יכולה לעמוד מול האינטרס המשמעותי שיש בחשיפת המידע לציבור.
117. אשר על כל האמור בעתירה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשטרה למסור את מענה מלא למידע המבוקש, ללא דיחוי.
118. לחילופין, מבוקש מבית המשפט הנכבד להורות למשטרה להגיש כתב תשובה, ערוך כדין ומגובה בתצהיר של הגורמים המוסמכים והמתאימים, וזאת תוך זמן קצר נוכח חשיבות המידע המבוקש.
119. העותרות מבקשות לציין כבר עתה כי תעמודנה באופן נחרץ על כך שאין למשטרה כל זכות לשנות את סירוביה ולהחליפם בסירובים אחרים לאחר הגשת העתירה. "מקצה שיפורים" שכזה יהווה הפרה של חובת תום הלב, הפרת החלטה מנהלית ויגרור הליכים נפרדים ונוספים מצד העותרות למיצוי כל זכויותיה על פי כל דין.
120. העותרות מבקשות מבית המשפט הנכבד לקבוע מועדים קצרים להגשת כתב תשובה וכן לקבוע כבר עתה מועד קרוב לדיון בעתירה, עוד לפני פגרת הקיץ ככל שיומנו של בית המשפט הנכבד מאפשר זאת, תוך קביעה כי מדובר בדיון חיוני אשר יש לקיימו גם בעת חירום, ככל שהמצב הביטחוני יסלים שוב.
121. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את המשטרה בהוצאותיהן של העותרות בגין הליך זה, לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ כדין.
122. לעתירה זו מצורף תצהיר מטעם מנכ"ל התנועה לחופש המידע לתמיכת האמור בה בשם כלל העותרות.

יערה וינקלר-שליט, עו"ד
ב"כ העותרות

תצהיר

אני הח"מ, הידי נגב, ת"ז 201591484, לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה כדלקמן:

1. הח"מ משמש כמנכ"ל התנועה לחופש המידע (ע"ר), היא העותרת 1 בעתירה דנן, ועושה תצהיר זה כתמיכה בעתירתן של התנועה לחופש המידע, מכון זולת לשוויון וזכויות אדם (ע"ר) והוועד הציבורי נגד עינויים בישראל (ע"ר) נגד משטרת ישראל והממונה על יישום חוק חופש המידע במשטרה ישראל כתמיכה ולאומות האמור בה.
2. העובדות המפורטות בעתירה הן בידיעתי האישית והן אמת למיטב ידיעתי.
3. הטענות המשפטיות שבעתירה נכונים הם לפי מיטב ידיעתי ואמונתי, והמקור לידיעתי ולאמונתי הוא ייעוץ משפטי שקיבלתי מיועצי המשפטיים וכן מהשכלתי המשפטית.
4. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

הידי נגב, עו"ד

אישור

אני הח"מ, עו"ד יערה וינקלר-שליט, מ.ר. 69711 מאשרת בזאת כי ביום 27.05.2026 עו"ד הידי נגב, המוכר לי אישית ועל פי ת"ז 201591484, חתם על התצהיר דלעיל ואישר את תוכנו לאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק.

יערה וינקלר-שליט, עו"ד

מ.ר. 69711

ב"כ העותרת

נספחים

נספח 1

הבקשה שהוגשה

בקשה לקבלת מידע (לפי חוק חופש המידע התשנ"ח 1998)

משרד המשפטים - היחידה הממשלתית לחופש המידע

מספר בקשה: 42812

הנחיות

שדות המסומנים בכוכבית (*) הם שדות חובה

שלום רב,

באמצעות שירות זה ניתן להגיש בקשת חופש מידע לרשויות הציבוריות שחוק חופש המידע חל עליהן. יש למלא את כל הפרטים המתייחסים לבקשתך.

נא לשים לב שהפרטים המוזנים בלשונית **פרטים אישיים** מתייחסים למבקשי המידע **בפועל** ולא דווקא לגורם שעבורו נדרש המידע. לדוגמה: אם מתבקש מידע עבור גורם אחר, הפרטים של מבקשי המידע יירשמו בכרטיסיית פרטים אישיים ופרטים אודות הגורם עבורו נדרש המידע יירשמו בכרטיסיית **פרטי הגורם המיוצג**.

לאחר שליחת הטופס תתקבל בתיבת הדואר האלקטרוני שלך הודעה ובה פרטים אודות הבקשה ומספר הפניה לצורכי מעקב.

סוג המידע**סוג המידע המבוקש**

הבקשה לקבלת מידע הינה:

☒ מידע המבוקש על ידי עמותה או ארגון חברתי☐ מידע המבוקש על ידי גוף מחקר אקדמי☐ מידע המבוקש על ידי מקבלי קצבה☐ מידע אישי (מידע שהרשות מחזיקה על המבקש עצמו וזכויותיו)☐ מידע חייב בפרסום (דו"ח שנתי, דיווח ממונה, הנחיות מנהליות ומידע סביבתי)☐ מידע בתשלום**שים לב,**

הפטור מתקיים רק אם העמותה או החברה לתועלת הציבור פועלת לקידום מטרה מאחת המטרות המנויות בסעיף 9(ב)2 לפקודת מס הכנסה. במידה והנך סבור כי עלול להיות ספק לגבי מטרות הגוף בשמו אתה פונה, יש לצרף תעודת רישום או מסמך מטרות עדכני ומאושר על ידי הרשם המוסמך.

כמו כן, יש להוכיח זיקה בין המבקש לבין העמותה.

יש לצרף אישור ניהול תקין בתוקף מאת הרשם המוסמך

אישור ניהול תקין 2025 - התנועה לחופש המידע (ע-ר).pdf KB 203

פרטים אישיים**פרטים אישיים**

מעמד המבקש/מבקשת

תאגיד בישראל

שם התאגיד

מספר ח"פ

התנועה לחופש המידע

580425700

מספר רישוי

טלפון

פקס

0

03-9560146

דואר אלקטרוני

foi@meida.org.il

מען

יישוב

רחוב

מספר בית

מיקוד לאיתור המיקוד

תא דואר

האם אתה מייצג אדם או גוף אחר?

כן ☐לא ☐

פרטי הרשות

פרטי הרשות

שם הרשות הציבורית

משטרת ישראל

שם הממונה

טלפון הממונה

נצ"מ שירה דה-פורטו

02-5426020

דוא"ל הממונה

hofeshm@police.gov.il

פרטי הבקשה

פרטי הבקשה

אם יש לך ספק לגבי חובת תשלום אגרה לבקשה זו, ניתן לברר מול הרשות ממנה מתבקש המידע.

נושא הבקשה

חיפוש גופניים ובעירות - מפגינים

i חובה להזין תיאור בקשה או לחילופין לצרף קובץ.

תיאור הבקשה

שלום רב,

מצ"ב להלן בקשת התנועה לחופש המידע בנושא שבנדון,
נודה לאישורכם בדבר קבלת הבקשה ותחילת הטיפול בה,

בברכה,

אורי סולד, מנהל תחום מידע

צירוף קובץ

KB 206 pdf חיפוש גופניים ובעירות שנערכו על מפגינים.

☐ אם תתבצע פנייה לצד שלישי - אני לא מאשר/ת לחשוף בפניו את פרטי הבקשה

תשלום אגרה

תשלום אגרת בקשה (לפי תקנות חופש המידע (אגרות), התשנ"ט-1999)

✓ הריני מתחייב/ת לשאת בעלות אגרת טיפול ואגרת הפקה, ככל שיידרש לשם טיפול בבקשתי, עד לסכום של 178 ש"ח

הטופס מיועד לשני המינים כאחד, אך לעיתים מנוסח בלשון זכר או נקבה.

טופס זה מכיל מידע מוגן על פי חוק הגנת הפרטיות.

28/12/2025

לכבוד

נצי"מ שירה דה-פורטו

הממונה על חופש המידע

משטרת ישראל

הוגש באמצעות טופס מקוון

הנדון: בקשה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998

בהתאם לפקודה מס' 14.05.02 שעניינה "חיפוש חיצוני בגוף" ופקודה מס' 01.01.01 שעניינה "חיפוש על גוף האדם" (להלן: **"הפקודות"**) ובהתאם לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: **"החוק"**) נבקש לקבל את פריטי המידע הבאים הנוגעים לחיפוש בכלל וחיפוש בעירות שבוצעו במהלך או לאחר הפגנות, האמור החל משנת 2020 ועד ליום המענה על בקשה זו (להלן: **"פרק הזמן המבוקש"**) בפירוט כלהלן:

1. רשימת החיפוש אותם ביצעו השוטרים בפרק הזמן המבוקש באנשים במהלך הפגנות או לאנשים שעוכבו או נעצרו בהפגנות, באשר לכל חיפוש נבקש את פריטי המידע הבאים:
 - א. סוג החיפוש (חיפוש מוגבל על גוף האדם, חיפוש על גוף האדם ו/או חיפוש חיצוני בגוף);
 - ב. מגדר האדם בו בוצע החיפוש (ככל שהוא טרנסג'נדר נבקש שזה יצוין);
 - ג. ככל שמולא במסגרת החיפוש "דוח חיפוש על גוף מעוכב/עצור" נבקש את העתק הדוח;
 - ד. מגדר מבצע החיפוש;
 - ה. דרגת מאשר החיפוש;
 - ו. סטטוס האדם עליו בוצע החיפוש (מעוכב, עצור, חשוד);
 - ז. מיקום החיפוש (ברמת פרטנית ככל הניתן);
 - ח. סוג מיקום החיפוש (בשטח, בניידת, בתחנת משטרה וכיוצא);
 - ט. תוצאות החיפוש (לא נמצא דבר, נמצאה ראייה, נמצא נשק וכיוצא).
2. העתקי כלל הנהלים, חוזרים, הנחיות, פקודות וכו' אשר הוצאו בפרק הזמן המבוקש או שהיו בתוקף בפרק הזמן המבוקש הנוגעים לחיפוש בכלל או לחיפוש בעירות באופן ספציפי, על הציבור הכללי או על מפיגנים בפרט.

נדגיש כי ככל שחלקים מהמידע המבוקש יושחרו או יושמטו או שמסירתם תסורב על פי הוראות החוק יש לציין ולנמק זאת בהתאם להנחיות נוהל 3.1 של היחידה הממשלתית לחופש המידע.

את המידע המבוקש לעיל אבקש לקבל בפורמט מתאים לעיבוד מחשב כמו לדוגמה גיליונות נתונים (XLS, XLSX, CSV וכדומה) בהתאם להנחיות נוהל מס' 7 של היחידה הממשלתית לחופש המידע שעניינו "נוהל צורת מסירת המידע".

בברכה,

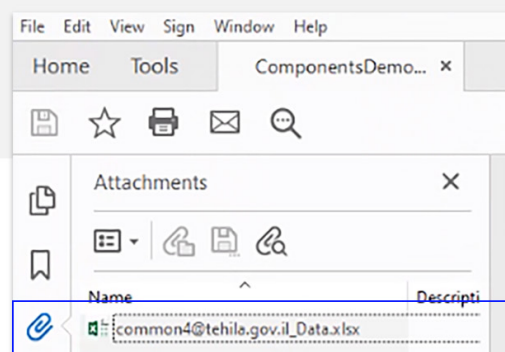
אורי סולד
מנהל תחום מידע

לטופס זה מצורפים קבצים

את הקבצים אפשר לראות רק אם פותחים את הטופס באמצעות Adobe Acrobat Reader לאחר פתיחת הטופס בדרך זו יש ללחוץ על Attachments ולצפות בקבצים.

You can open and view the attached documents with Adobe Reader only

נספח 2

פקודה 14.05.02
”חיפוש חיצוני בגוף”

פקודות המטה הארצי		
מספר: 14.05.02	תת-פרק: שימוש בסמכות חיפוש	פרק: חקירות

פקודות משטרת ישראל של המפקח הכללי

שם פקודת המטה הארצי: חיפוש חיצוני בגוף

תאריך פרסום: 07/04/2010
תאריך תחילה: 07/04/2010
תאריך ביטול:
נוסח: 2

14.05.02 - חיפוש חיצוני בגוף

תוכן העניינים

1. הגדרות
2. חיפוש חיצוני אינו מותנה במעצר
3. סמכות שוטר - לערוך חיפוש חיצוני
4. סמכות שוטר - להורות לבעל מקצוע רפואי לערוך חיפוש חיצוני - בהסכמת החשוד
5. חיפוש חיצוני - בקשת הסכמה מהחשוד
6. חיפוש חיצוני בגוף חשוד שהוא קטין, שהוא אדם עם מוגבלות שכלית או שהוא חירש או עיוור - הוראות מיוחדות
7. סמכות קצין מורשה - לתת אישור לערוך חיפוש חיצוני - ללא הסכמת החשוד
8. סמכות קצין מורשה - לתת אישור לחיפוש חיצוני בכוח
9. סמכות רופא - לתת אישור רפואי לערוך חיפוש חיצוני
10. חשוד שסירב להיפגש עם רופא

11. אופן עריכת חיפוש חיצוני
12. כתיבת דוח על מהלך החיפוש ומסירת העתק לחשוד
13. החזקת הדברים שנתפסו בחיפוש - במשמורת
14. הטיפול באמצעי זיהוי שנתפסו בחיפוש
15. סירוב חשוד שייערך בו חיפוש חיצוני - משמעויות הסירוב
16. חיפוש חיצוני בהסכמה - בגוף אדם שאינו חשוד
17. חיפוש חיצוני בהסכמה - בגוף אדם שאינו חשוד ושהוא קטין או אדם עם מוגבלות שכלית
18. חיפוש חיצוני שהוא בדיקת שכרות לנוהג ברכב או לממונה על רכב - הוראות מיוחדות
19. ביטול פקודת מטא"ר

1. הגדרות

בפקודת המטא"ר הזאת –

א. **"אדם עם מוגבלות שכלית"** – כל אחד מאלה:

- (1) אדם עם פיגור שכלי;
 - (2) אדם עם לקות שכלית אחרת שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;
 - (3) אדם עם הפרעה התפתחותית מורחבת שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות, לרבות אדם עם אוטיזם;
- "אדם עם מוגבלות שכלית"** – לרבות אדם שיש לגביו חשש כי הוא אדם עם מוגבלות שכלית;

ב. **"אמצעי זיהוי"** – אמצעי זיהוי של אדם, והוא כל אחד מאלה:

- (1) טביעת אצבעות;
- (2) דגימה ביולוגית שהיא דגימת תאי לחי או דגימת שער;
- (3) תצלום;

ג. **"בעל מקצוע רפואי"** – רופא, רופא שיניים, אח או חובש;

ד. **"החוק"** – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996;

ה. **"חובש"** – חובש במשטרת ישראל שקצין רפואה ראשי של משטרת ישראל הסמיכו, על יסוד הכשרתו, לערוך חיפוש בגוף אדם לפי החוק;

ו. **"חיפוש חיצוני"** – אחד מאלה:

- (1) בחינה חזותית של גופו העירום של החשוד, לרבות צילומו;
- (2) נטילת טביעה של כל חלק מגוף החשוד;
- (3) לקיחת חומר מתחת לציפורניים;
- (4) גזירת ציפורניים;
- (5) לקיחת חומר מתוך הנחיריים;
- (6) לקיחת שער, לרבות שורשיו;
- (7) לקיחת חומר מעל הגוף;
- (8) בדיקה על העור;
- (9) מתן דגימת שתן;
- (10) מתן דגימת רוק;

(11) מתן דגימת אוויר באמצעות בדיקת נשיפה ;

(12) נטילה של תאים מחלקה הפנימי של הלחי ;

- ז. "חשוד" – מי שיש לגביו חשד סביר שעבר עבירה, גם אם איננו עצור ;
- ח. "טופס" – טופס משטירתי המיועד לדיווח על חיפוש בגוף חשוד ;
- ט. "מאגר נתוני זיהוי" – מאגר המכיל נתוני זיהוי שהופקו, כקבוע בחוק, מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי ;
- י. "נתוני זיהוי" – לעניין זיהוי אדם – אחד מאלה :

(1) נתונים שהופקו מטביעת אצבעות ;

(2) נתונים לזיהוי גנטי ;

(3) תצלום ;

יא. "נתונים לזיהוי גנטי" – נתונים שהופקו מדי-אן-אי (=DNA) שהופק בדגימה ביולוגית ;

יב. "עבירה" – עבירה מסוג עוון או פשע ;

יג. "קטין" – מי שביום עריכת החיפוש טרם מלאו לו 18 שנים ;

יד. "קצין מורשה" – קצין בדרגת רב-פקד ומעלה, ובהיעדרו קצין בדרגת פקד, הממונה על יחידת חקירות, לרבות ראש צח"ס, ראש משרד סיור הממונה על יחידת חקירות או ראש מדור תאונות דרכים.

2. חיפוש חיצוני אינו מותנה במעצר

חיפוש חיצוני בגוף החשוד אינו מותנה במעצרו של החשוד.

3. סמכות שוטר - לערוך חיפוש חיצוני

שוטר שיש לו יסוד סביר לחשוד שבגופו של חשוד נמצאת ראיה להוכחת עשייתה של עבירה או להוכחת הקשר שבין החשוד לבין עשיית עבירה, והחשוד נתן את הסכמתו, כמפורט בסעיף 5, לחיפוש חיצוני בגופו – רשאי לעשות בעצמו כל פעולה מן הפעולות האלה :

א. לבחון בחינה חזותית את גופו העירום של החשוד, לרבות צילומו ;

ב. ליטול טביעה של כל חלק מהגוף, למעט טביעת שיניים או מנשך שיניים ;

ג. לקחת חומר שמתחת לציפורניים ;

ד. לקחת שער, לרבות שורשיו, מהחלקים הגלויים של הגוף ;

ה. לקחת חומר מעל הגוף ;

ו. לערוך בדיקה על העור.

4. סמכות שוטר - להורות לבעל מקצוע רפואי לערוך חיפוש חיצוני - בהסכמת החשוד

א. שוטר שיש לו יסוד סביר לחשוד שבגופו של חשוד נמצאת ראייה להוכחת עשייתה של עבירה או להוכחת הקשר שבין החשוד לבין עשיית עבירה והחשוד נתן את הסכמתו, כמפורט בסעיף 5, לחיפוש חיצוני בגופו – רשאי לעשות את אלה :

(1) להורות לחובש לעשות כל פעולה מן הפעולות האלה :

(א) לגזור את ציפורני החשוד ;

(ב) לקחת חומר מתוך הנחיריים ;

(ג) לקחת שער, לרבות שורשים, מהחלקים המוצנעים של הגוף ;

(ד) לקחת תאים מחלקה הפנימי של הלחי ;

(ה) לקבל דגימת שתן ;

(ו) לקבל דגימת רוק ;

על אף האמור, בהיעדרו של חובש – רשאי השוטר לעשות כל פעולה מן הפעולות שבסעיף (ד) – (ה) בעצמו ;

(2) להורות לרופא שיניים לקחת מן החשוד טביעת שיניים או מנשך שיניים.

ב. כל הוראה מההוראות המנויות בסעיף א(1)(א) – (ג) ובסעיף א(2), ששוטר רשאי להורות לחובש או לרופא שיניים – הוא רשאי להורות גם לבעל מקצוע רפואי אחר, אם עשיית פעולות אלו היא בתחום מקצועו הרפואי.

ג. כל הוראה מההוראות המנויות בסעיף א(1)(ד) – (ו) ששוטר רשאי להורות לחובש – הוא רשאי להורות גם לבעל מקצוע רפואי אחר ובלבד שהוא שוטר.

5. חיפוש חיצוני - בקשת הסכמה מהחשוד

א. שוטר המבקש לערוך חיפוש חיצוני בגופו של חשוד יבקש את הסכמת החשוד לעריכת החיפוש.

ב. כלל החיפוש החיצוני גם נטילה של אמצעי זיהוי מהחשוד – יסביר השוטר לחשוד לפני קבלת הסכמתו, כי המשטרה רשאית, בכפוף להוראות החוק, לעשות במה שיינטל בחיפוש את אלה :

(1) להפיק נתוני זיהוי מאמצעי הזיהוי שיינטלו בחיפוש ;

(2) להכליל במאגר נתוני הזיהוי את נתוני הזיהוי שיופקו ;

(3) להשוות את נתוני הזיהוי שיופקו לנתוני הזיהוי שבמאגר נתוני הזיהוי.

ג. היה החשוד קטין או אדם עם מוגבלות שכלית או אדם שהוא חירש או עיוור – יחולו על החיפוש גם הוראות סעיף 6 לפקודת המטא"ר הזאת.

ד. אם הסכים החשוד לחיפוש החיצוני יתעד השוטר את ההסכמה בטופס כמפורט בסעיף 12, והחשוד יאשר את ההסכמה בחתימתו.

אם עורר החשוד חשש סביר בפני השוטר, כי עריכת החיפוש עלולה לפגוע בבריאותו, פגיעה שאינה נובעת ממהותו של החיפוש – לא ייערך החיפוש החיצוני אלא אם כן אישר רופא שאין מניעה

בריאותית לערוך את החיפוש.

השוטר יתעד בטופס את הדברים בעניין החשש שעורר החשוד, ויצוין כי הביא את החשוד בפני רופא.

6. חיפוש חיצוני בגוף חשוד שהוא קטין, שהוא אדם עם מוגבלות שכלית או שהוא חירש או עיוור - הוראות מיוחדות

א. הכללים הקבועים בפקודת המטא"ר הזאת בעניין חיפוש חיצוני בגוף חשוד יחולו, בשינויים המפורטים להלן, גם על חיפוש חיצוני בגוף חשוד שהוא קטין, שהוא אדם עם מוגבלות שכלית או שהוא חירש או עיוור.

ב. חיפוש חיצוני בגוף חשוד שהוא קטין - כללים מיוחדים

(1) הכללים הקבועים בפקודת המטא"ר 14.01.05 – "עבודת המשטרה עם קטינים" לטיפול המשטרה בקטינים, יחולו, לפי העניין, גם על חיפוש חיצוני בגוף חשוד שהוא קטין, לפי פקודת המטא"ר הזאת.

(2) כל הסבר שיש לתת לפי פקודת המטא"ר הזאת, יינתן לקטין בשפה ובאופן המובנים לו, מתוך התחשבות בגילו ובמידת בגרותו.

ג. חיפוש חיצוני בגוף חשוד שהוא אדם עם מוגבלות שכלית או שהוא חירש או עיוור - הסבר בשפה ובאופן המובנים לו

כל הסבר שיש לתת לפי פקודת המטא"ר הזאת, יינתן לאדם עם מוגבלות שכלית או לאדם שהוא חירש או עיוור – בשפה ובאופן המובנים לו, מתוך התחשבות במוגבלותו השכלית או בהיותו חירש או עיוור.

7. סמכות קצין מורשה - לתת אישור לערוך חיפוש חיצוני - ללא הסכמת החשוד

א. התבקש חשוד לתת את הסכמתו לאחד מאלה:

- (1) לבחינה חזותית של גופו העירום, לרבות צילומו;
- (2) לנטילת טביעה של כל חלק מגופו, למעט טביעת שיניים ומנשך שיניים;
- (3) ללקיחת חומר שמתחת לציפורניים;
- (4) ללקיחת שער, לרבות שורשיו, מן החלקים הגלויים של הגוף;
- (5) ללקיחת חומר מעל הגוף;
- (6) לעריכת בדיקה על העור.

ולא נתן החשוד את הסכמתו לפעולה – יביא השוטר את החשוד בפני הקצין המורשה.

ב. הקצין המורשה ייתן לחשוד הזדמנות להשמיע את נימוקי סירובו לחיפוש, ויעלה נימוקים אלו על הכתב, בטופס.

ג. הקצין המורשה ישקול, אם יש הצדקה להורות על עריכת החיפוש ללא הסכמת החשוד, על פי הטעמים לסירוב.

ד. עורר החשוד חשש סביר בפני הקצין המורשה, שעריכת החיפוש עלולה לפגוע בבריאותו, פגיעה שאינה נובעת ממהלכו של החיפוש – לא יורה הקצין המורשה על עריכת החיפוש החיצוני, אלא אם כן אישר רופא שאין מניעה בריאותית לערוך את החיפוש.
הקצין המורשה יתעד בטופס את הדברים בעניין החשש שעורר החשוד, ויצוין כי החשוד הובא בפני רופא.

ה. החליט הקצין המורשה כי יש הצדקה לערוך את החיפוש ללא הסכמת החשוד, יסביר לחשוד, בלשון המובנת לחשוד, שאפשר להשתמש נגדו בכוח סביר לצורך עריכת החיפוש.

נוסף על כך יסביר לו הקצין המורשה את המשמעויות המשפטיות של הסירוב לחיפוש, ואלו הן:

(1) סירוב החשוד לתת הסכמה לחיפוש החיצוני עשוי לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה כנגדו – אם לא יהיה אפשר לערוך את החיפוש עקב הסירוב;

(2) אם החשוד – חשוד בעבירה על סעיף 300 לחוק העונשין או בעבירה על פי פקודת הסמים המסוכנים או בעבירה על פי סימן ה' לחוק העונשין שדינה 10 שנות מאסר או יותר – על הקצין המורשה להסביר לו שאם יעמוד בסירובו, ובעקבות זאת לא יהיה אפשר לערוך את החיפוש החיצוני, יעמוד החשוד לדין על עבירה שדינה שנתיים מאסר.

הקצין המורשה יאשר בחתימתו בטופס, כי הסביר לחשוד את כל האמור בסעיף ה.

ו. לא נתן החשוד את הסכמתו, גם לאחר שקיבל את ההסברים האמורים בסעיף ה, והקצין המורשה סבור כי יש לערוך חיפוש חיצוני ללא הסכמת החשוד – יורה הקצין המורשה על עריכת החיפוש ללא הסכמה של החשוד.

ז. **חיפוש חיצוני בגוף חשוד שהוא קטין - אישור הקצין המורשה לחיפוש ללא הסכמה**

היה החשוד – קטין שמלאו לו 12 שנים אך טרם מלאו לו 14 שנה – לא יאשר הקצין המורשה לערוך חיפוש חיצוני בגופו ללא הסכמתו, ובכלל זה לא יאשר להשתמש בכוח סביר, אלא אם כן נועץ תחילה באחד מאלה, לפי העניין:

(1) במחוז – בקצין הנוער המחוזי;

(2) במרחב – בקצין הנוער המרחבי ובהיעדרו, בקצין הנוער המחוזי;

(3) ביחידות שאינן כפופות למחוז או למרחב – בראש מחלקת נוער ארצי;

(4) בחקירת עבירה לפי פקודת התעבורה – בראש מחלקת תאונות דרכים במרחב ובהיעדרו, בקצין הבוחנים המחוזי, ובלבד שקיבלו הכשרה לצורך תפקידם, כקבוע בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971.

8. **סמכות קצין מורשה - לתת אישור לחיפוש חיצוני בכוח**

א. הורה הקצין המורשה לערוך את החיפוש ללא הסכמת החשוד, על פי סמכותו בסעיף 7, ישקול גם אם לאשר שימוש בכוח סביר לעריכת החיפוש, כאשר החשוד לא מאפשר לערוך את החיפוש.

ב. אישר הקצין המורשה כאמור בסעיף א – יציין את מתן האישור בטופס ויוסיף את חתימתו.

9. **סמכות רופא - לתת אישור רפואי לערוך חיפוש חיצוני**

א. הובא בפני רופא חשוד שעורר חשש שעריכת החיפוש עלולה לפגוע בבריאותו, כאמור בסעיף 75 או 77 – יברר הרופא עם החשוד את מצב בריאותו ככל שהוא נוגע לחיפוש.

ב. מצא הרופא, על יסוד המידע שברשותו, כי אין מניעה בריאותית לערוך את החיפוש החיצוני – יאשר זאת בחתימתו בטופס.

ג. שמירת זכויות החשוד בפגישה עם הרופא

(1) בפגישת החשוד עם הרופא יישמרו הזכויות האלה של החשוד: הזכות לטיפול רפואי נאות, הזכות לקבל מידע בדבר זהות המטפל, הזכות לכבוד ולפרטיות והזכות לסודיות רפואית.

פגישת החשוד עם הרופא לפי סעיף 9, תהיה שלא בנוכחות שוטר.

(2) אין בהוראה שבסעיף (1) כדי למנוע נקיטת אמצעים נאותים, לרבות נוכחות שוטר – לסיכול בריחתו של החשוד או לסיכול פגיעה ברופא, ובלבד שמידת הפגיעה בזכויותיו של החשוד תהיה מועטה ככל האפשר.

10. חשוד שסירב להיפגש עם רופא

א. סירב חשוד להיפגש עם רופא, יסביר לו הקצין המורשה שסירובו עשוי לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה נגדו.

ב. הקצין המורשה יעלה על הכתב בטופס את הנימוקים של החשוד לסירוב להיפגש עם רופא.

ג. חשוד שעורר חשש כאמור בסעיף 5ד או 7ד, ולא נפגש עם רופא – אין הקצין המורשה מוסמך להורות על עריכת חיפוש חיצוני בגופו.

11. אופן עריכת חיפוש חיצוני

א. חיפוש חיצוני ייערך בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, על פרטיותו ועל בריאותו ובאופן שבו מידת הפגיעה, אי-הנוחות והכאב תהיה מועטה ככל האפשר.

ב. שוטר לא יערוך חיפוש חיצוני בפרהסיה, אלא אם כן הדחייה של החיפוש למועד אחר עלולה לפגוע בהצלחת החקירה או לסכן את שלום הציבור.

ג. שוטר לא יערוך בפרהסיה חיפוש חיצוני המחייב חשיפת חלקי גוף שבדרך כלל הם מוסתרים, אלא אם כן הדבר דרוש כדי למנוע סכנה קרובה לוודאי לשלום הציבור.

ד. חיפוש שלא בנוכחות אנשים נוספים

(1) שוטר לא יערוך חיפוש חיצוני בנוכחות אנשים נוספים, אלא אם כן נוכחותם של האנשים הנוספים נדרשת לעריכת החיפוש.

(2) האמור בסעיף (1) לא יחול על חיפוש שהוא נטילת טביעת אצבעות או נטילת טביעת כף יד או שהוא צילום של החשוד כשהוא לבוש.

ה. חיפוש בידי בן מינו של החשוד

(1) חיפוש חיצוני הנערך בידי שוטר ייערך בידי שוטר שהוא בן מינו של החשוד.

(2) על אף האמור לעיל, שוטר שאינו בן מינו של החשוד, רשאי לערוך את החיפוש בכל אחת מהנסיבות האלה:

- (א) אם בנסיבות העניין אי-אפשר לערוך את החיפוש בידי בן מינו של החשוד, ודחייתו של החיפוש תגרום סיכון בלתי סביר לשלום הציבור ;
- (ב) החיפוש החיצוני הוא לקיחת טביעת אצבע וכף היד ;
- (ג) החיפוש נערך בידי רופא שיניים או חובש.

על אף האמור בסעיף (ג), אם ביקש החשוד שהחיפוש ייערך בידי בן מינו, יש להביאו בפני רופא שיניים או חובש שהוא בן מינו של החשוד, אלא אם כן יש במילוי הבקשה כדי להטיל נטל בלתי סביר על המשטרה.

- ז. חיפוש חיצוני הנערך על ידי רופא שיניים או על ידי חובש – ייערך במרפאה.
- ח. בעת עריכת חיפוש חיצוני על ידי רופא שיניים או חובש לא יהיו נוכחים אנשים נוספים, אלא אם כן רופא השיניים או החובש קבעו שנוכחותו של אדם נוסף נחוצה לצורך עריכת החיפוש החיצוני.
- אין בהוראה זו כדי למנוע נקיטת אמצעים נאותים, לרבות נוכחות שוטר – לסיכול בריחתו של החשוד או לסיכול פגיעה ברופא השיניים או בחובש, ובלבד שמידת הפגיעה בזכויותיו של החשוד תהיה מועטה ככל האפשר.

12. כתיבת דוח על מהלך החיפוש ומסירת העתק לחשוד

- א. בתום החיפוש החיצוני יכתוב עורך החיפוש בטופס, מוקדם ככל האפשר, דוח על מהלכו של החיפוש, ויחתום עליו.
- ב. הדוח יכלול את אלה :
- (1) שמו של החשוד ופרטי זהותו ;
 - (2) פירוט פעולת החיפוש שנערכה ואופן עריכתה, לרבות פירוט לעניין שימוש בכוח ;
 - (3) פירוט תוצאות פעולת החיפוש ;
 - (4) פירוט הדברים שנתפסו ;
 - (5) התאריך, לרבות השעה, ופרטי המקום שבו נערכה פעולת החיפוש ;
 - (6) פרטי האדם שערך את החיפוש : שמו, כשירותו או דרגתו, לרבות פרטי מקום עבודתו הקבוע ;
 - (7) שמו ומענו של מי שנכח בעת החיפוש, אם נכח.
- ג. נערך החיפוש החיצוני על ידי בעל מקצוע רפואי שאינו שוטר, ימסור לו השוטר את הטופס, כדי שיכתוב בו את הדוח.
- ד. השוטר ימסור לחשוד העתק של הטופס.

13. החזקת הדברים שנתפסו בחיפוש - במשמורת

הדברים שנתפסו בחיפוש יוחזקו במשמורת המשטרה, כמותווה בפקודת הקבע 14.01.45 – "מוצגים" ובנוהלי אח"ם.

14. הטיפול באמצעי זיהוי שנתפסו בחיפוש

הטיפול באמצעי זיהוי שנתפסו בחיפוש יהיה כקבוע בפקודות המטא"ר ובנוהלי אח"ס.

15. סירוב חשוד שייערך בו חיפוש חיצוני - משמעות הסירוב

א. סירוב החשוד שייערך בגופו חיפוש חיצוני, בין באמירה ובין בהתנהגות המונעת את החיפוש, ולא נערך החיפוש בשל סירובו – עשוי סירובו לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה.

לעניין סעיף 15 – "סירוב לחיפוש" – לרבות סירוב להיפגש עם רופא כקבוע בסעיף 10 לפקודת המטא"ר הזאת.

ב. נוסף על האמור בסעיף א, היה חשוד – חשוד בעבירה על סעיף 300 לחוק העונשין או בעבירה על פי פקודת הסמים המסוכנים או בעבירה על פי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין שדינה 10 שנות מאסר או יותר, וסירב לחיפוש החיצוני, ולא היה אפשר לערוך באופן סביר את החיפוש בשל סירובו – דינו מאסר שנתיים.

על הקצין המורשה להעביר לממונה על החקירות ביחידה את כל העובדות הנוגעות לעניין הסירוב, כדי שישקול אם לפתוח בחקירה בחשד לעשיית עבירה שעניינה סירוב לחיפוש, כאמור לעיל.

בסעיף זה –

"לא היה אפשר לערוך באופן סביר את החיפוש" – אחד מאלה:

(1) באותן נסיבות, אין דרך לערוך את החיפוש החיצוני בכוח;

(2) בשל התנהגותו של החשוד, יש בעריכת החיפוש בכוח כדי להכשיל את החקירה או כדי להטיל נטל בלתי סביר על המשטרה.

ג. הוראות סעיף 15 לא יחולו בנסיבות האלה:

(1) הסירוב לחיפוש היה של אפוטרופסו של החשוד;

(2) לא ניתן, לפי סעיף 9, אישור של רופא לערוך חיפוש בגופו של החשוד.

16. חיפוש חיצוני בהסכמה - בגוף אדם שאינו חשוד

א. חיפוש חיצוני בהסכמה בגוף אדם שאינו חשוד - הנסיבות

שוטר רשאי, לצורך חקירת עבירה, לערוך חיפוש חיצוני או להורות על עריכת חיפוש חיצוני בגופו של אדם שאינו חשוד, בהסכמת אותו אדם, אם התקיים אחד מאלה:

(1) האדם הוא נפגע העבירה, עד או כל אדם אחר שאינו חשוד, והיה לשוטר יסוד סביר להניח שבגופו של אותו אדם נמצאת ראיה הנדרשת לצורך חקירת העבירה;

(2) החיפוש נדרש לשם בדיקת קשר אפשרי של אותו אדם לעבירה הנחקרת.

ב. חיפוש חיצוני בהסכמה בגוף אדם שאינו חשוד - כללים

שוטר יעשה כאמור בסעיף א רק אם התקיימו כל אלה:

עמוד 10 מתוך 13

פקודת מטא"ר 14.05.02

(1) השוטר הסביר לאדם, בלשון המובנת לו, את אלה :

(א) מטרת החיפוש החיצוני ;

(ב) אפשרויות השימוש במה שייתפס בחיפוש, לרבות האפשרות להשוות בין נתוני הזיהוי שיופקו ממה שייתפס בחיפוש החיצוני לבין נתוני הזיהוי שבמאגר ;

(ג) זכות האדם שלא להסכים לחיפוש ;

(2) השוטר הסביר לאדם, בלשון המובנת לו, כי השוואה של נתוני זיהוי המזהים את האדם שבגופו נערך החיפוש החיצוני, כאמור בסעיף (1)(ב) – תיערך רק לצורך אלה :

(א) חקירת העבירה שלשמה נערך החיפוש ;

(ב) חקירת עבירה בתיק משטרתי אחר – אם האדם יסכים לכך בכתב ולפי ההסכמה שייתן.

ההסכמה אפשר שתניתן לגבי תיק חקירה מסוים, לגבי כל תיקי החקירה בסוג מסוים של עבירות או לגבי כל תיקי החקירה ;

(3) האדם נתן את הסכמתו בכתב לעריכת החיפוש בטופס, כקבוע בנוהלי אח"ס.

ג. **אופן עריכת חיפוש חיצוני בהסכמה בגופו של אדם שאינו חשוד**

ההוראות הקבועות בסעיפים 11 – 12 יחולו, לפי העניין, גם על עריכת חיפוש חיצוני בהסכמה בגוף אדם שאינו חשוד.

ד. **חיפוש חיצוני בהסכמה - בגוף אדם שאינו חשוד ושהוא חירש או עיוור**

היה האדם שאינו חשוד ושבגופו מבקש השוטר לערוך את החיפוש – אדם שהוא חירש או עיוור – יחולו על החיפוש גם הוראות סעיף 6 לפקודת המטא"ר הזאת.

ה. **חיפוש חיצוני בהסכמה - בגוף אדם שאינו חשוד ושהוא קטין או אדם עם מוגבלות שכלית**

היה האדם שאינו חשוד ושבגופו מבקש השוטר לערוך את החיפוש – קטין או אדם עם מוגבלות שכלית – יחולו על החיפוש גם הוראות סעיף 17 לפקודת המטא"ר הזאת.

17. **חיפוש חיצוני בהסכמה - בגוף אדם שאינו חשוד ושהוא קטין או אדם עם מוגבלות שכלית**

א. **הגדרות**

בסעיף 17 –

(1) **"בן משפחה"** – כהגדרתו בסעיף 14ב לחוק ;

(2) **"חוק הגנת ילדים"** – כהגדרתו בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971 ;

(3) **"חוקר ילדים"** – חוקר שמונה לפי החוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955 ;

(4) **"חקירה שהיא בסמכות חוקר ילדים"** – חקירה של עבירה מן העבירות המנויות בתוספת לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955;

(5) **"פקיד סעד"** – כהגדרתו בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971.

ב. חיפוש חיצוני בקטין או באדם עם מוגבלות שכלית - הסכמה בכתב

מצא שוטר כי יש צורך, לפי פקודת המטא"ר הזאת, לערוך חיפוש בקטין או באדם עם מוגבלות שכלית שאינם חשודים, יערוך את החיפוש רק אם התקיימו כל אלה:

- (1) הקטין או האדם עם המוגבלות השכלית נתן את הסכמתו בכתב לעריכת החיפוש;
 - (2) האפוטרופוס של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית נתן את הסכמתו בכתב לעריכת החיפוש.
- הסכמת האפוטרופוס נדרשת בכל מקרה למעט המקרים המנויים בסעיף ד.
- אם אין לקטין או לאדם עם המוגבלות השכלית אפוטרופוס, יפנה שוטר לבית משפט בבקשה למנות לו אפוטרופוס לדין, לצורך קבלת הסכמה לפי סעיף זה.

ג. חיפוש שהקטין או שהאדם עם המוגבלות השכלית לא נתנו בעניינו הסכמה

על אף הוראות סעיף ב, אפשר לערוך חיפוש לפי הוראות סעיף זה:

- (1) חיפוש בלא הסכמה בכתב של הקטין – אם הקטין אינו מסוגל לתת הסכמה בכתב מחמת גילו.
 - (2) חיפוש בלא הסכמה בכתב של האדם עם המוגבלות שכלית – אם האדם אינו מסוגל לתת הסכמה בכתב או בדרך אחרת לפי העניין, מחמת מוגבלותו.
- ובלבד שהחיפוש לא ייערך בניגוד לרצונם.

ד. חיפוש בקטין או באדם עם מוגבלות שכלית בהסכמתו - וללא קבלת הסכמה של אפוטרופוס

על אף הוראות סעיף ב(2), לא תידרש הסכמת אפוטרופוסו של קטין או של אדם עם מוגבלות שכלית, אם התקיים אחד מאלה, לפי העניין:

- (1) קטין שטרם מלאו לו 14 שנים ביקש שלא לבקש את הסכמת אפוטרופוסו, והתקיים אחד מאלה, לפי העניין:
 - (א) לעניין חיפוש בקטין שחקירתו היא בסמכות חוקר ילדים – מצא הקצין הממונה על החקירה, לאחר שהתייעץ בחוקר ילדים, כי אין בדבר כדי לפגוע בטובת הקטין;
 - (ב) לעניין חיפוש בקטין שחקירתו אינה בסמכות חוקר ילדים – מצא הקצין הממונה על החקירה, לאחר שהתייעץ בפקיד סעד, כי אין בדבר כדי לפגוע בטובת הקטין;
- (2) קטין שמלאו לו 14 שנים ושטרם מלאו לו 18 שנים ביקש שלא לבקש את הסכמת אפוטרופוסו;
- (3) לדעת הקצין הממונה על החקירה, לאחר שהתייעץ בפקיד סעד, אין לדרוש את ההסכמה של האפוטרופוס של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית בשל אחד מאלה:

- (א) טעמים של טובת הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית ;
- (ב) טעמים של טובת החקירה שאין בהם פגיעה בטובת הקטין או בטובת האדם עם המוגבלות השכלית, מחמת היות החשוד בעשיית העבירה אחד מאלה : אפטרופוס, בן משפחתו של אפטרופוס, בן משפחתו של הקטין או בן משפחתו של האדם עם המוגבלות השכלית, לפי העניין ;
- (4) לדעת הקצין הממונה על החקירה אין לדרוש את ההסכמה של האפטרופוס של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית, בשל קיומו של חשש לפגיעה בשלומם הגופני או הנפשי של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית, כמפורט להלן :
- (א) לעניין חיפוש באדם עם מוגבלות שכלית או בקטין שהוא נפגע עבירה המפורטת בתוספת לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955 – לאחר שהתייעץ בפקיד סעד ולפי העניין, גם לאחר שתיאם את החיפוש עם חוקר ילדים ;
- (ב) לעניין חיפוש בקטין שחקירתו היא בסמכות חוקר ילדים – לאחר שהתייעץ בחוקר ילדים ;
- (ג) לעניין חיפוש בקטין שלא כאמור בסעיפים (א) או (ב) – לאחר שהתייעץ בקצין הנוער בתחנה ובהיעדרו – בקצין הנוער המרחבי או המחוזי ;
- (5) לדעת הקצין הממונה על החקירה התקיימו כל אלה :
- (א) דרישה לקבל את הסכמת האפטרופוס תעכב את חקירת העבירה, בשל קושי להשיג את הסכמתו של האפטרופוס במאמץ סביר ;
- (ב) יש יסוד סביר להניח שהעוכב בחקירת העבירה יסכל את חקירת העבירה או יסכל מניעה של פשע ;
- (ג) אין בויתור על הסכמת האפטרופוס, בנסיבות העניין, כדי לפגוע בשלומם הגופני או הנפשי של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית וזאת לאחר שהתייעץ כאמור בסעיפים (4)(א) – (ג), לפי העניין.
- הודעה על החיפוש לפי סעיף (5) תימסר לאפטרופוסו של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית, מוקדם ככל האפשר.

18. חיפוש חיצוני שהוא בדיקת שכרות לנוהג ברכב או לממונה על רכב - הוראות מיוחדות

- א. הוראות פקודת המטא"ר הזאת לא יחולו על חיפוש חיצוני שהוא בדיקת שכרות לנוהג ברכב או לממונה על רכב.
- ב. חיפוש חיצוני שהוא בדיקת שכרות ייערך על פי הקבוע בנוהלי את"ן.

19. ביטול פקודת מטא"ר

פקודת המטא"ר 14.05.02 – "חיפוש חיצוני בגוף החשוד" שפורסמה ביום 1.1.2003 – בטלה.

נספח 3

נוהל 01.01.01

”חיפוש על גוף האדם”

משטרת ישראל

נהלים משותפים

נוהל זה הינו נוסח חלקי שהותר לעיון על פי חוק חופש המידע

נוהל משותף לאגף המבצעים ואגף לחקירות ומודיעין			נהלים משותפים	
מספר: 01.01.01	תת-פרק: חיפוש	פרק: סמכויות אכיפה		
שם: חיפוש על גוף עצור			תאריך פרסום: 10/05/2020	
			תאריך תחילה: 10/05/2020	
			תאריך ביטול:	
			נוסח: 2	

הגדרות

- א. **"חיפוש על גוף אדם"** - חיפוש על פני גופו של אדם, וכן חיפוש בבגדיו או בכליו¹, לרבות חיפוש הכולל הסרת בגד שאין בו כדי לחשוף אברים מוצנעים ולמעט חיפוש חיצוני וחיפוש פנימי².
- ב. **"עצור"** - אדם בעת מעצרו על-ידי שוטר או עצור/אסיר המתקבל למקום משמורת.
- ג. **"בגדים תחתונים"** - גבר-תחתונים; אישה-תחתונים וחזיה (או כל חלק עליון אחר דוגמת גוזיה) טרנסגינדר- אם טרם הושלם תהליך השינוי-בהתחשב בחלק התואם את זהותו המינית, אם הושלם תהליך השינוי, בהתאם למין אליו העביר זהותו³, ובלבד שלא יחשפו איברים מוצנעים.
- ד. **"חפץ אסור"** - כל חפץ שהחזקתו אסורה על-פי דין, או שהחזקתו בעת המצאות במשמורת עלולה להביא לפגיעה בגופו או רכושו של אדם, לשבש הליכי חקירה או משפט, או לאפשר הימלטות ממשמורת.
- ה. **"מקום משמורת"** - בית מעצר, בית סוהר, תא שהיה או כל מקום משמורת אחרת בה נתון העצור כדין כגון: בית-חולים, מוסד לבריאות הנפש.
- ו. **"קטין"** - מי שלא מלאו לו שמונה עשרה שנים.

¹ יצויין כי חיפוש על גוף כולל גם צילום סימנים על פני גופו של אדם, ואולם נהל זה לא יעסוק בכך.

² המוגדרים כחיפוש בגופו של אדם בהתאם לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996 להלן: **"חוק החיפוש בגוף"**.

³ ראה לענין זה הנחיה בנושא חיפוש על גופם של טרנסג'נדרים מיום 7.3.11.

1. כללי

סמכות חיפוש על גוף הינה סמכות אכיפה הנתונה לשוטרי העוצר אדם כדין והיא נועדה למנוע הכנסה של חפץ אסור למקום המעצר או לעשות בו שימוש פוגעני אחר, גם בלא חשד שהעצור נושא על גופו חפץ כאמור, או מסתיר על גופו ראיה. הסמכות נדרשת לשם שמירה על שלומם של השוטרים, עצורים אחרים והעצור עצמו. סמכות זו דרושה בנוסף לשם שמירה על הסדר במקום המשמורת, וזאת באמצעות איתור חפצים שהחזקתם במקום המעצר אסורה. עם זאת, מדובר בסמכות שעצם מימושה כרוך בפגיעה בזכויות, בכבוד העצור ובפרטיותו.

2. מטרה

קביעת הוראות הנוגעות לאופן השימוש בסמכות בחיפוש על הגוף בעת מעצר או קבלה למשמורת⁴ ולביצוע סמכות החיפוש על הגוף בהיקף, בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, על פרטיותו וזכויותיו תוך שמירה על שלומם של השוטרים ועצורים אחרים.

3. הבסיס החוקי

סעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969

4. השיטה

א. מטרת החיפוש

- 1) חיפוש על גוף המתבצע ללא חשד, נועד לשמור על שלומם של המצויים במשמורת, השוטרים והסוהרים ולמנוע הכנסת חפץ אסור.
- 2) יודגש כי כאשר יש חשד שבגוף העצור נמצאת ראיה להוכחת ביצוע עבירה פלילית או להוכחת הקשר של העצור לביצוע עבירה פלילית, ניתן לבצע חיפוש בגוף העצור לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996, ולא לפי הנחיה זו.

ב. עיתוי החיפוש

החיפוש יתבצע בסמוך לביצוע המעצר בדרך-כלל בשטח, או בתחנת המשטרה, לפני החקירה, לאחריה, או בעת הכליאה

ג. היקף החיפוש

התנאי הקבוע בחוק לביצוע החיפוש על גוף עצור הוא מעצר כדין. **סמכות החיפוש על הגוף נתונה לשוטרי עד לרמת הבגדים התחתונים ובלבד שהעצור הנחפש לא ישאר בעירום.** עם זאת, בשל העובדה שמדובר בסמכות הפוגעת בכבודו של אדם, בפרטיותו ובצנעת גופו, אין לבצע חיפוש על גוף עד לרמת הבגדים התחתונים בכל מקרה ומקרה כעניין שבשגרה. **היקף החיפוש יקבע בהתאם לשיקול-דעת השוטרי המחפש בעת ביצוע החיפוש ויבוצע בהתאם לתכליתו ולנסיבות כל מקרה לגופו, הכל כפי שיפורט בהנחיה זו.**

⁴ קיימים מצבים נוספים אשר החוק מאפשר בהם חיפוש על גוף, כמו: חשד לביצוע עבירה לפי פקודת הסמים או לאחזקת נשק-אך אלו אינם מוסדרים בנוהל זה.

ד. קריטריונים לביצוע החיפוש

במסגרת הפעלת שיקול הדעת האם להסיר את בגדיו של העצור כך שישאר בבגדים תחתונים במהלך ביצוע החיפוש על גוף, ישקול השוטר בין היתר, ובמידת האפשר, את השיקולים הבאים:

- 1) נחיצות הסרת הבגדים לצורך מימוש מטרת החיפוש והאפשרות להשיג את מטרת החיפוש בדרך פוגענית פחות כמו מישוש.
- 2) חומרת העבירה, אופיה והמסוכנות הנשקפת מביצועה.
- 3) לאור אופי העבירה, מהי ההסתברות לאפשרות כי יוחזק חפץ אסור (כגון: סכין, סמים).
- 4) התנהגות קודמת של העצור במפגשים עם גורמי האכיפה, עליה ניתן ללמוד ממרשם פלילי, מידע וכו', בדגש על: עבירות חמורות, עבירות סמים עבירות אלימות, ובריחה ממשמורת.
- 5) מעצרים ומאסרים קודמים: האם מדובר במעצר ראשון או שמדובר בעצור שנעצר בעבר או ריצה עונשי מאסר בעבר. ככל שמדובר במי שכבר היה עצור/אסיר הרי שקיים חשש גדול יותר שישא על גופו חפץ אסור.
- 6) השתייכותו של העצור לארגון פשיעה או היותו מחולל פשיעה.
- 7) גילו של העצור, בדגש על חיפוש המתבצע על גופו של קטין או קשיש.
- 8) אוכלוסיות מיוחדות, כמו: מוגבלים פיזית ו/או נפשית, חסרי ישע, נשים בהריון וכו'.
- 9) **הסעיף הוסר - לא מותר לפרסום.**
- 10) **הסעיף הוסר - לא מותר לפרסום.**
- 11) מצבו הנפשי של העצור, לרבות מידע או אמירות המעידות על חשש לפגיעה עצמית בעת הכליאה (למשל: מי שבעברו נסיונות התאבדות יהיה צורך לבצע על גופו חיפוש עד רמת בגדים תחתונים אך ברגישות רבה).
- 12) ככל שכבר בוצע בעצור חיפוש עד רמת התחתונים (למשל ב"שטח") אין לקיים חיפוש נוסף עד רמת התחתונים אלא אם הדבר נחוץ לאור שינוי הנסיבות (למשל – העצור לא היה תחת השגחה והייתה לו הזדמנות להחביא על גופו חפץ אסור).
- 13) השלב בו מבוצע החיפוש – לענין זה תיתכן לעתים אבחנה בין שלב החיפוש בעת קבלה למשמורת טרם החקירה, לבין החיפוש המתבצע בעת הכליאה (הכנסה לתא שהיה או מעצר המחייב חיפוש יסודי יותר).
- 14) נוכחות עצורים נוספים בתא שהיה/מעצר בעת הכליאה המחייבת חיפוש על גוף יסודי.

15) חיפוש על גוף עצור קטין

א) חיפוש על גוף עצור קטין, יערך מגיל 12 עד 18 בלבד (קטין בר עונשין). ככל שהקטין צעיר יותר (ובכל מקרה הינו מעל גיל 12) ינתן משקל משמעותי לגילו על פני הנסיבות האחרות.

ב) טרם ביצוע החיפוש, יש להפעיל שיקול דעת ורגישות מרבית בכל הנוגע להיקף החיפוש, שיטת החיפוש, צנעת פרטי הקטין ומקום החיפוש.

ג) חיפוש על גוף עצור קטין לא יערך בנוכחותם של עוברי אורח, קטינים ו/או בגירים עצורים/מעוכבים אחרים וכל זאת בכדי למנוע מבוכה ו/או השפלה לקטין במעמד זה.

ה. מקום החיפוש ואופן ביצועו

1) חיפוש על גוף עצור, יעשה בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה על בטחון השוטר והסביבה וכן על כבוד העצור, על פרטיותו ועל זכויותיו.

2) חיפוש על גוף יבוצע במידת האפשר באופן מדורג. בכפוף לנסיבות, עורך החיפוש ישאל את העצור האם הוא נושא חפץ אסור והיכן הוא מחזיקו. עורך החיפוש יבצע חיפוש בכיסיו ובכליו של העצור ורק לאחר מכן יבצע חיפוש על גופו.

3) חיפוש על גוף עצור המתבצע שלא במקום משמורת אלא בשטח יוגבל ככלל, לחיפוש שאינו עד רמת הבגדים התחתונים, אלא אם יש חשש לפגיעה בשלום הציבור או לשלום של אדם.

4) חיפוש על גוף עצור הכולל את הסרת בגדיו כך שיחשפו בגדיו התחתונים לא יערך בפרהסיה אלא אם בנסיבות הענין יש וודאות קרובה כי דחיית החיפוש תהווה סיכון בלתי סביר לשלום הציבור או לשלום של אדם.

5) חיפוש על גוף עצור המתבצע במקום משמורת יערך במקום סגור, בנוכחות מי שנדרש לביצוע החיפוש בלבד, במידה ובחדר יש חלון יש לוודא כי הוא סגור ואינו מאפשר צפייה מבחוץ.

6) חיפוש על גוף עצור הכרוך במגע גופני או הכולל הסרת בגדים כך שיחשפו בגדים תחתונים, יערך בידי בן מינו של העצור, אלא אם מתקיים אחד מאלה:

א. לא ניתן לערוך את החיפוש בידי בן מינו ויש בדחית החיפוש סיכון בלתי סביר לשלום של אדם או לשלום הציבור.

ב. אם העצור הוא טרנסג'נדר שטרם השלים את תהליך שינוי המין, יבדק בחלקיו הזכריים על ידי שוטר ובחלקיו הנשיים ע"י שוטרת. במקרה בו הושלם תהליך שינוי המין החיפוש יערך עליו בהתאם למין אליו העביר זהותו.

7) התנגד עצור לעריכת חיפוש כדין על גופו רשאי עורך החיפוש להשתמש בכח סביר לצורך ביצוע החיפוש לאחר שהזהיר השוטר את העצור כי בכוונתו להשתמש בכח.

ו. תיעוד החיפוש

- 1) שוטר העורך חיפוש על גוף עצור עד רמת בגדים תחתונים יתעד את החיפוש בדוח בכתב (נספח א') בו יפורטו:
- א) שם העצור ודרכי ההתקשרות עימו
 - ב) המקום בו נערך החיפוש
 - ג) התאריך והשעות בהם נערך החיפוש
 - ד) שמות השוטרים שערכו את החיפוש ושמות השוטרים שנכחו בחיפוש
 - ה) תגובת העצור עליו מבוצע החיפוש
 - ו) התנגדות לחיפוש או לתפיסת חפץ במהלכו, ושימוש בכח אם היו.
 - ז) נזק לגוף או לרכוש אם נגרם.
 - ח) יש לפרט את הנימוקים לביצוע חיפוש כאמור.
 - ט) רשימת החפצים שנתפסו במהלך החיפוש.
- 2) הדוח יחתם בידי עורך החיפוש ובידי העצור שעל גופו נערך החיפוש. סירב העצור לחתום על דוח החיפוש, יצוין הסירוב בדוח, לרבות הסיבה שמסר לסירובו.
- 3) נתפס חפץ במהלך החיפוש, או נעשה שימוש בכח – ימסר העתק דוח החיפוש לעצור שעל גופו נערך החיפוש.

יחידה: _____
 תאריך: _____
 שעה: _____
 מס' אירוע/פ"א: _____
 מקום החיפוש: _____

דו"ח חיפוש על גוף עצור

הדו"ח ימלא רק כשמדובר בחיפוש על גוף הכולל הסרת בגדים עד חשיפת תחתונים

1. הצהרת עורך החיפוש:

אני הח"מ:

מס' אישי	דרגה	שם פרטי	שם משפחה

ערכתי חיפוש על גוף בהתאם לסמכות שהוקנתה לי בחוק.

2. שם העצור עליו נערך החיפוש:

ת.ז.	שם פרטי	שם משפחה	מס' טלפון

3. בחיפוש השתתפו גם:

מס'	מס' אישי	דרגה	שם פרטי	שם משפחה

4. הנימוקים לעריכת חיפוש הכולל הסרת בגדים עד חשיפת תחתונים

5. להלן המוצגים שנתפסו:

מס'	שם המוצג	תיאור המוצג	מס' סידורי	מקום התפיסה	הערות

6. הערות עורך החיפוש: (התנגדות לחיפוש או לתפיסת חפץ במהלכו, שימוש בכח לביצוע החיפוש, נזק לגוף או לרכוש)

7. תגובת העצור לחיפוש:

חתימת העצור:

חתימת עורך החיפוש:

סירב העצור לחתום על דוח החיפוש, יצוין
 הסירוב בדוח, לרבות הסיבה שמסר לסירובו.

נספח 4

תשובת המשטרה

מיום 15.01.2026

- בלמס -

לשכת
מדור
מידע
טלפון :
פקס :
כ"ו בטבת התשפ"ו
סימוכין: 111381425
מס' תיק פניות (מש"י): 132038
מס' חופש מידע 1499.25

הייעוץ
ציבור ארצי
חופש
המשפטי
02-5426020
02-5898823
15 בינואר 2026

אורי סולד
התנועה לחופש המידע
במייל foi@meida.org.il

שלום רב,

הנדון: בקשת חופש המידע 1499.25-חיפושים במהלך ולאחר הפגנות משנת 2020 ועד יום מתן המענה
בסימוכין ל: פנייתך מיום 29.12.25

1. בבקשתך שבסימוכין ביקשת לקבל נתונים אודות חיפושים בכלל וחיפושים בעירום במהלך או לאחר הפגנות וכן נהלים הנוגעים לחיפושים שכאלה .
2. לאחר שסקלנו את בקשתך החלטנו לקבלה חלקית.
3. בנוגע לבקשתך לקבל נתונים אודות ביצוע חיפושים או דוחים את בקשתך , אין דרך מיחשובית לקבל נתונים אלה , לאור האמור או דוחים את בקשתך בהתאם לסעיף 3(8) לחוק חופש המידע התשנ"ח-1998.
4. בנוגע לבקשתך לקבל את נהלי החיפוש , נהלים אלה מפורסמים לציבור הרחב באתר משטרת ישראל תחת פקודות ונהלים -חיפוש על גוף אדם .
5. המשטרה בוחנת בימים אלה את עדכון הנוהל ; בסיום מלאכת עדכון ותיקוף הנוהל הוא יפורסם כמקובל.
6. מובא לידיעתך כי הנך רשאי לעתור כנגד החלטה זו בפני ביהמ"ש המחוזי בירושלים, בשבתו כביהמ"ש לעניינים מנהליים, תוך 45 ימים ממועד קבלת הודעה זו.

בברכה,
רפ"ק לוי ברחד,
קצין מדור תלונות ציבור ארצי
ע/הממונה על חופש המידע

נספח 5

**מכתב התראה לפני נקיטת
הליכים משפטיים
(ללא נספחים)**

15.03.2026

לכבוד

נצ"מ שירה דה-פורטו

הממונה על חוק חופש המידע

משטרת ישראל

באמצעות דואר אלקטרוני

שלום רב,

הנדון: התראה לפני נקיטת הליכים משפטיים

סימוכין: בקשת מידע מיום 28.12.2025 שמספרה 428812;

תשובתכם מיום 15.01.2026 שמספרה אצלכם 1499.25.

בהמשך לבקשת המידע שבסימוכין ולאור תשובתכם דלעיל, הרינו לפנות אליכם בעניין שבנדון, בדברים כדלקמן:

1. ביום 28.12.2025 הגישו התנועה לחופש המידע ("התנועה") וארגון זולת לשוויון וזכויות אדם ("זולת") למשטרת ישראל ("המשטרה" או "הרשות") בקשה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 ("הבקשה" ו-"החוק", בהתאמה) אודות ביצוע חיפוש בכלל, וחיפוש בערוץ בפרט, אשר בוצעו במהלך או לאחר הפגנות בשנים 2020 ועד ליום מתן המענה וכן התבקשו נהלים ונתונים נוספים; הבקשה מצ"ב **כנספח 1** למכתב זה.
2. ביום 15.01.2026 השיבה המשטרה לבקשה ומסרה מענה חלקי בלבד; תשובת המשטרה מצ"ב **כנספח 2** למכתב זה.
3. באופן מצער ושאינו כדון, המשטרה סירבה למסירת הנתונים והמידע אודות החיפוש האמורים וזאת בטענה בלתי מבוססת שהמידע אינו קיים ברשותה. באשר לנהלים נכתב שהם מפורסמים לציבור אולם לא ניתנו קישורית, הפניה או תיאור שיאפשרו את איתור המידע.
4. בנסיבות אלה התנועה וזולת מוסרים מכתב זה שעניינו הצעה לשקול מחדש את תשובת המשטרה משום שלשיטת הח"מ המענה הנוכחי אינו עומד בדרישות החוק והפסיקה.
5. התנועה וזולת שומרות על זכותן לפנות לערכאות משפטיות על פי דין וזאת בין אם תשובת המשטרה תישאר על כנה ובין אם תחליט האחרונה על שינוי עמדתה באופן שלא עולה בקנה אחד עם הדין. וכעת נפרט.

המידע שהתבקש

6. הבקשה מצורפת כנספח 1 למכתבי, אולם למען הנוחות, אלה סעיפי הבקשה:

בהתאם לפקודה מס' 14.05.02 שעניינה "חיפוש חיצוני בגוף" ופקודה מס' 01.01.01 שעניינה "חיפוש על גוף האדם" (להלן: "**הפקודות**") ובהתאם לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "**החוק**") נבקש לקבל את פריטי המידע הבאים הנוגעים לחיפושים בכלל וחיפושים בעירום שבוצעו במהלך או לאחר הפגנות, האמור החל משנת 2020 ועד ליום המענה על בקשה זו (להלן: "**פרק הזמן המבוקש**") בפירוט כלהלן:

1. רשימת החיפושים אותם ביצעו השוטרים בפרק הזמן המבוקש באנשים במהלך הפגנות או לאנשים שעוכבו או נעצרו בהפגנות, באשר לכל חיפוש נבקש את פרטי המידע הבאים:
 - א. סוג החיפוש (חיפוש מוגבל על גוף האדם, חיפוש על גוף האדם ו/או חיפוש חיצוני בגוף);
 - ב. מגדר האדם בו בוצע החיפוש (ככל שהוא טרנסג'נדר נבקש שזה יצוין);
 - ג. ככל שמולא במסגרת החיפוש "דוח חיפוש על גוף מעוכב/עצור" נבקש את העתק הדוח;
 - ד. מגדר מבצע החיפוש;
 - ה. דרגת מאשר החיפוש;
 - ו. סטטוס האדם עליו בוצע החיפוש (מעוכב, עצור, חשוד);
 - ז. מיקום החיפוש (ברמת פרטנית ככל הניתן);
 - ח. סוג מיקום החיפוש (בשטח, בניידת, בתחנת משטרה וכיוצא);
 - ט. תוצאות החיפוש (לא נמצא דבר, נמצאה ראייה, נמצא נשק וכיוצא).
2. העתקי כלל הנהלים, חוזרים, הנחיות, פקודות וכו' אשר הוצאו בפרק הזמן המבוקש או שהיו בתוקף בפרק הזמן המבוקש הנוגעים לחיפוש בכלל או לחיפוש בעירום באופן ספציפי, על הציבור הכללי או על מפגינים בפרט.

הנתונים אודות חיפושים שנערכו בשנים המבוקשות

7. במענה לסעיף 1 של הבקשה שעניינו נתוני החיפושים שבוצעו, השיבה המשטרה שמדובר במידע שלא ניתן לאתר באופן ממוחשב ועל יסוד טענה זו נדחתה הבקשה לפי סעיף 3(8) לחוק.
8. לא זו בלבד שמדובר במענה גורף שאינו מנומק וכבר משכך דינו דחיה, אלא שגם לגופו של עניין מדובר בטענה שגויה משום שהקושי, שקיים לכאורה, לאתר את המידע במערכות המיחשוב של המשטרה לפי משמעו בפועל סירוב לפי סעיף 3(8) לחוק ולא העדר מידע לפי סעיף 3(8) לחוק.
9. ודוק. סעיף 3(8) לחוק מאפשר לרשות לדחות בקשה אם "לאחר שנקטה אמצעים סבירים, התברר לה שלא ניתן לאתר את המידע או שאינו מצוי ברשותה". במענה של המשטרה לבקשת התנועה וזולת לא הונחה כל תשתית לטענה שהרשות לא הצליחה לאתר את המידע ולא תוארו פעולות שבוצעו, אם בוצעו, בניסיון לאתר את המידע או חלקו.
10. יתרה מכך תשובת המשטרה מעלה שהמידע קיים במערכות המחשוב, אולם לכאורה לא ניתן לשליפה בקלות ומשכך הסירוב קשור בהקצאת משאבים ולא בכך שאינו קיים.

11. בנסיבות אלה, בהתאם לחוק ולפסיקה, מבוקש שהמשטרה תסור שוב אל הבקשה ואל מערכות המידע שברשותה ותבחן איזה מידע ואילו נתונים כן ניתן למסור לתנועה ולזולת.

12. ככל שהמשטרה עומדת על סירובה הרי שיש למסור נימוקים מתאימים הכוללים פירוט של הפעולות שנעשו כמו גם של הפעולות שיש לבצע ואשר יבססו את טענת הטרחה הקבועה בסעיף 18(1) לחוק. בהעדר הנמקה כאמור, יישאר המענה בלתי תקין ושמורה לתנועה ולזולת הזכות לפנות לבית המשפט המוסמך שיושיט להן סעד ויחייב את המשטרה למסור את המידע.

הבקשה לקבל נהלים והנחיות

13. במענה לסעיף 2 של הבקשה שעניינו נהלי חיפוש, חיפוש בכלל וחיפוש בערום, השיבה המשטרה שהנהלים "מפורסמים לציבור הרחב באתר משטרת ישראל תחת פקודות ונהלים - חיפוש על גוף אדם".

14. עיון באתר המשטרה בהפניה שנכתבה העלה שיש נוהל אחד בלבד משנת 2024 ומכיוון שהבקשה הייתה לקבל את הנהלים, חוזרים, הנחיות ופקודות שהיו בתוקף משנת 2020 ועד ליום מתן המענה (2026), הרי שמדובר במענה חלקי ובלתי מספק במתכונתו הנוכחית

15. המשטרה מתבקשת להשיב האם נוהל חיפוש על גוף אדם (מספר 01.01.01) הוא המסמך היחיד העונה על המבוקש בסעיף 2 לבקשה דלעיל. ככל שישנם מסמכים נוספים, הנחיות, פקודות, חוזרים, נהלים קודמים - גם אם אינם בתוקף כיום אבל היו בתוקף בתקופה המבוקשת - הרי שיש למסרם במענה לבקשה.

האינטרס הציבורי במידע

16. קיים אינטרס ציבורי מובהק ומשמעותי בחשיפת מידע הנוגע לביצוע חיפושים בעירום על ידי המשטרה כלפי מפגינו ומפגינים. מדובר בפעולה חודרנית וקיצונית הפוגעת בליבת הזכויות החוקתיות לכבוד, לפרטיות ולאוטונומיה על הגוף, המעוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

17. כאשר סמכות כה חריגה מופעלת בהקשר של מחאה אזרחית - מימוש של חופש הביטוי והמחאה - גובר הצורך בפיקוח ציבורי ובהבטחת שקיפות באשר להיקף השימוש בה, לנסיבות הפעלתה ולנהלים המנחים את הרשויות.

18. חשיפת המידע מאפשרת בחינה ציבורית ומשפטית של מידתיות השימוש בסמכות זו, תורמת להבטחת אחריותיות של רשויות האכיפה, ומחזקת את אמון הציבור במוסדות המדינה. בהקשר זה, הפסיקה עמדה לא אחת על כך שזכות הציבור לדעת היא תנאי לקיומו של משטר דמוקרטי, וכי גילוי מידע הנוגע להפעלת סמכויות שלטוניות הפוגעות בזכויות יסוד מצוי בליבת תכליותיו של חוק חופש המידע.

19. בנסיבות אלה אנו סבורים שיש הכרח לעשות מאמצים סבירים ואף למעלה מכך כדי לאתר את המידע ולמסרו לציבור באמצעות התנועה וזולת. קל וחומר שאין מקום לסירובים טכניים גורפים או להפנייתנו לנוהל אחד בלבד מבלי להסביר את הרקע לדברים.

התנועה לחופש המידע (ע"ר)
الحركة لحرية المعلومات
The Movement for Freedom of Information

סוף דבר

20. מכתב מפורט זה נערך במאמץ רב מתוך כוונה אמיתית כי תשקלו תשובתכם מחדש והטיעונים המפורטים ישמשו בידיכם כבסיס משפטי, עובדתי וערכי לשינוי עמדתכם ולמסירת המידע ולו באופן חלקי, שכן סירובכם הגורף לא יכול לעמוד נוכח העניין הרב המצוי בנושא הבקשה.

21. ככל שעמדת המשטרה תיוותר על כנה, הרי שארגוני התנועה וזולת שומרים על זכותם בדין לפנות לערכאות בהתאם לדין. יצוין שבמקרה כזה יידרשו לא רק חשיפת המסמכים אלא גם פסיקת הוצאות משמעותית בשל המענה הבלתי מנומק, שמסרה המשטרה עד כה.

22. **ככל שלא תשיבו לפנייה זו עד ליום 12.04.2026 נראה בכך סירוב לשקול מחדש את המענה לבקשה ובהתאם החל ממועד זה נראה עצמנו חופשיים לפנות לערכאות ללא כל התראה נוספת.**

בברכה,

יערה וינקלר-שליט, עו"ד
ב"כ התנועה לחופש המידע

נספח 6

**נספח דוגמאות ודיווחים
ביצוע חיפושים בערום
(מלא או חלקי)
במפגנות ומפגינים**

קיימו מחאה שקטה, נעצרו ליד בית השר - ועברו חיפוש בעירום: "הרגשתי מושפלת ומאוימת"

שתי הפעילות נלקחו אזוקות לעיני ילדיהן במהלך הפגנה מול בית של שר הכלכלה ניר ברקת •
השתיים נדרשו לשהות בתא עם גבר זה, ולאחר שסירבו - נדרשו לעבור חיפוש - ללא בגדים וללא
הסברים • "לא הסבירו למה, פשוט אמרו: 'תורידו את הבגדים', עמדתי שם ערומה עם פחד בלב
והשפלה בנשמה", סיפרה אחת המפגינות

אור רביד N12

פורסם: 23.06.25, 11:42

שתי נשים נעצרו אתמול (ראשון) לעיני ילדיהן בהפגנה שקטה מול ביתו של שר הכלכלה ניר ברקת בירושלים.
השתיים, שושן דולגופולסקי גבע וד"ר רננה קידר - פעילות מחאת "משנים כיוון", מצאו עצמן כעבור זמן קצר בתא
מעצר בתחנת מוריה ונדרשו לעבור חיפוש בעירום.

בהפגנה, שנערכה בהתאם להנחיות פיקוד העורף ובמרחק של מטרים ספורים ממקלט ציבורי, השתתפו סה"כ 5
מבוגרים ו-3 ילדים. למרות זאת, השוטרים שהגיעו למקום איימו על הנשים כי יפנו לשירותי הרווחה בשל נוכחות
הילדים. "זה היה הרגע הראשון שבו הרגשתי שהמדינה לא סתם לא שומרת עליי, אלא מפעילה עליי כוח דרך
הילדים שלי", סיפרה שושן.

משם האירוע רק הסלים - והשתיים הועברו אזוקות לתחנת המשטרה. עוד סיפרה שושן כי אחרי שנלקחו אזוקות
לתחנת מוריה, נדרשו להיכנס לתא יחד עם גבר שנעצר אף הוא - כשהוא חופשי מהאזיקים. לאחר שסירבו, נקראו
לעבור חיפוש בעירום.

"לא הסבירו למה. פשוט אמרו: 'תורידו את הבגדים'. עמדתי שם, ערומה, עם פחד בלב והשפלה בנשמה", שחזרה.
"זו לא הייתה שאלה, זה פשוט בוצע. זו לא מדינה שאני רוצה שהילדים שלי יגדלו בה". השוטרת שביצעה את
החיפוש, לטענתה, לא הסבירה דבר: "לא נאמר לי במה אני חשודה. לא דיברו איתי. רק הוראות יבשות. זו הייתה
חווייה של הפשטה פיזית ונפשית גם יחד".

לטענתה, השוטרים לא חיפשו נשק או סמים: "הם פשוט ביקשו שנעמוד חשופות - כי הפגנו". מה שהתרחש
לשיטתה לא נבע מטעות נקודתית, אלא זהו לכאורה חלק מדפוס מטריד של השפלה מכוונת. "זה ניצול של היותנו
נשים, אימהות", המשיכה. "זה ניסיון להוות את נקודת הכאב - וללחוץ עליה. אני מרגישה שלא עומדים מולי
שוטרים, אלא מערכת שלמה שמנסה להשתיק אותי - דרך הבגדים שלי, דרך הגוף שלי. הרגשתי מושפלת, מוקטנת
ומאוימת".

דולגופולסקי גבע, אם לשניים ואשת חינוך, הפכה בשנה האחרונה לחברה קבועה ב"משמרת 101", מחאה
שמובלת מול בתייהם של נבחרי ציבור. המחאה נולדה עם תחילת הלחימה ונועדה להזכיר את החטופים, לקרוא
להפסקת הלחימה ולהציב קריאת השכמה מוסרית לחברה הישראלית. "אנחנו באות לשיר. זו מחאה של תקווה, לא
של שנאה", היא אומרת. "אבל המדינה בחרה לראות בה איום".

חה"כ נעמה לזימי פנתה למפכ"ל המשטרה, רב-ניצב דני לוי, וליועץ המשפטי של המשטרה בדרישה לעצור את
השימוש בחיפוש בעירום ומעצרים שרירותיים נגד מפגינות. במכתבה תיארה את האירועים וטענה כי מדובר
בהתנהלות שנעשית בניגוד לפסיקות בתי המשפט ומהווה פגיעה מינית-פוליטית בחופש הביטוי והמחאה.

ממשטרת ישראל נמסר בתגובה: "במהלך מחאה מול בית ראש הממשלה, הגיעו מספר אנשים סמוך למקום פרצו את החסימה במקום בניגוד לפסיקות בימ"ש והסדרי האבטחה המחויבים בנוגע לאבטחת אישי ציבור וסמלי שלטון והחלו להתעמת עם השוטרים שפעלו במקום. משלא שעו המוחים להוראות השוטרים, נעצרו שתי נשים לחקירה ובסיומה שוחררו בהתאם. בתוך כך, כחלק מסמכויות המוקנת בחוק בוצע חיפוש על העצורות".

משפט ופילילים

שלוש מפגינות שנעצרו בתל אביב נדרשו להוריד בגדים בשביל חיפוש על גופן בתחנת המשטרה

למרות נחשדו בעבירות של הפרת סדר, השוטרים ערכו חיפוש על הנשים בטענה שמטרתם לבדוק שאין עליהן חפץ שיפגע בהן או באחרים בתא המעצר. על הגברים שנעצרו הסתפקו השוטרים בחיפוש מעל בגדיהם. "השוטר הודיע שיחפש על החזיה והתחתונים, ואמר שאם נתנגד יפעיל כוח סביר", אמרה אחת מהן

בר פלג לעקוב

15 באוגוסט 2025

שלוש מפגינות שנעצרו אתמול (חמישי) לאחר שהשתתפו בחסימת נתיבי איילון בתל אביב נדרשו להוריד בגדים בתחנת המשטרה לצורך חיפוש. למרות שבסמכות קצין להורות על חיפוש בעירום, הנוהל אינו מקובל במעצרים על עבירות של הפרת סדר. עם זאת, בחודשיים האחרונים נרשמו כמה מקרים כאלה בירושלים, ובימים האחרונים אף בתל אביב. לפי עורך הדין שמייצג את העצורות, הן נחשדו תחילה גם בעבירת הצתה בשל הצמיגים שהובערו על הכביש, אך לבסוף נחקרו רק בחשד להפרת סדר. יחד איתן נעצרו שני גברים שהמשטרה הסתפקה בלערוך עליהם חיפוש שטחי כשהם לבושים.

שלוש המפגינות נעצרו לאחר החסימה במגרש חניה סמוך. שתיים מהן שוחחו עם "הארץ" ואמרו כי תחילה השוטרים ביצעו עליהן חיפוש ראשוני מעל הבגדים, ולאחר מכן הן נתבקשו לעבור חיפוש נוסף, והורו להן להפשיל מכנסיים ולהרים חולצה. אחת היא מתעדת המחאה, ומפגינה נוספת נעצרה מיד לאחר שהתראיינה לתקשורת.

"הם ביקשו לעשות חיפוש, ושלושתינו (העצורות ב"פ) ישר דיברנו על זה והתנגדנו. לא היינו מוכנות לחיפוש. עשינו מזה עניין גדול", אמרה אפרת ספרן, אחת העצורות. "בסוף הם נכנעו והכניסו אותנו לתא עם שוטרת, והיא חיפשה מעל הבגדים. מאוחר יותר, אחרי שהיינו בתא, הגיע שוטר אחר והודיע לנו שהוא הולך לעשות עלינו חיפוש שוב, הפעם על החזיה והתחתונים. הוא אמר 'אם תתנגדו אנחנו נפעיל כוח סביר'. נכנסנו לתא, כל אחת עם שתי שוטרות, הרמתי את החולצה והייתי צריכה להוריד את המכנסיים. הם לא ויתרו על החיפוש

השני", תיארה. לדברי ספרן, זו הפעם הרביעית שהיא נעצרת בהפגנה, ובאף לא אחד מהמעצרים הקודמים התבקשה להתפשט לצורך חיפוש. מפגינה נוספת שנעצרה הוסיפה כי "השוטר אמר שזה חוקי וזה מה שצריך לעשות. הוא אמר שהוא עושה את זה כדי למצוא על הגוף שלי אם אני מסכנת את עצמי או אחרים".

במשטרה מסבירים כי החיפוש נעשה כדין על מנת לוודא שאין על המפגינות חפץ שבעזרתו יכלו לפגוע באדם אחר או בעצמן בתוך תא המעצר, וכי מדובר בנוהל שגרתי שמיושם בתחנת לב תל אביב כלל העצורים ולא כוון אל המפגינות במיוחד. ניר אלפסה, עורך הדין של המפגינות מטעם מערך העצורים של המחאה, אמר ל"הארץ" כי "כל המפגינים שנעצרו אתמול נחשדו אך ורק בעבירות שמהותן הפרת סדר ציבורי - כלומר, עבירות שאינן מצדיקות נקיטת הליך של חיפוש גופני, או מעצר". לדבריו, "למרות זאת - נערך על גוף המפגינות חיפוש חיצוני שהותירן לבושות בבגדים תחתונים בלבד, ובכך קופחו זכויותיהן. מדובר בתופעה נפסדת שצריך לשים לה סוף".

בחודש יולי, לאחר שני מקרים של חיפוש בירושלים, כתבו בייעוץ המשפטי של המשטרה לאיגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ונפגעי תקיפה מינית כי "התנהלותם של השוטרים במסגרת האירועים שפורטו לעיל, הופעלה בהתאם לדין. יחד עם זאת, על מנת שכלל שוטרי משטרת ישראל ימשיכו לבצע מלאכתם במקצועיות יחודדו ההנחיות במשטרת ישראל בנוגע להפעלת סמכויות המעצר והחיפוש, באירועים מסוג זה". בחודש האחרון הגיש מערך העצורים 18 תביעות בגין חיפושים בעירום על מפגינים.

מהמשטרה נמסר כי: "במהלך הפגנה בלתי חוקית נעצרו חמישה מפרי סדר לחקירה, במסגרת המעצר בוצע על העצורים חיפוש עפ"י נוהל ובהתאם לסמכות המוקנית לשוטרים בחוק, כל אמירה אחרת חוטאת לאמת ופוגעת בעבודת השוטרים".

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

משטרה + חטופים +

המורה שצעק לעבר בן גביר ונעצר: "חיפשו עליי בעירום, אזקו 4 שעות בידיים וברגליים"

אלק יפרמוב ראה את השר בטקס הענקת תארים של האוניברסיטה העברית, והתחיל לצעוק לעברו. הוא הורחק מהטקס על-ידי מאבטחים - ואז נעצר, נאזק, ולדבריו ספג אלימות ועבר חיפוש בעירום: "הזיה, אפילו לא ניסיתי להתקרב אליו". המשטרה: "הוא קילל והעליב. החיפוש - בהתאם לנהלים"

1k תגובות

גלעד כהן | עודכן: 07.11.25 | 00:23

תגיות איתמר בן גביר ירושלים

אלק יפרמוב, מורה לאזרחות בתל אביב, ליווה אתמול (חמישי) את אחותו שסיימה תואר אל הטקס באמפי בקמפוס של האוניברסיטה העברית בהר הצופים. אל הטקס הגיע גם השר לביטחון לאומי איתמר בן גביר, שליווה את רעייתו אילה שסיימה תואר שני - ויפרמוב החל לצעוק לעברו קריאות מחאה, עד שהורחק מהטקס על-ידי מאבטחי האוניברסיטה. אלא שמה שאמור היה להסתיים בזה, נגמר במעצר משטרתי - ויפרמוב סיים את האירוע כשהוא אזוק בתחנה, אחרי חיפוש בעירום, ומושפל.

Sponsored Links by Taboola

מטפל/ת בהתאמה אישית עבורך

מידע נוסף

ManPower Care

איזה תוספת אתם רוצים לחשבון?

קל יותר לטפס במדרגות כשלא עוצרים להסדיר נשימה. מה ה BMI שלך?

הזמינו עכשיו

משלוחה

מידע נוסף

novo nordisk

2 צפייה בגלריה

מימין: הצעקות, משמאל: המעצר (צילום: לפי סעיף 27א לזכויות יוצרים)

"צעקתי לו שהוא אוכל מוות, שהוא אחראי למוות של הרבה אנשים, שהוא פאשיסט, כל מה שמגיע לו", אמר יפרמוב ל-ynet אחרי ששוחרר בתנאים מגבילים. "זה היה בסביבות 16:00. הוציאו אותי מהטקס, אבל לא התכוונתי להפסיק, והם הבינו שאי אפשר לגמור את זה ככה - אז התחילו להיות אלימים, והשוטרים שם התערבו והידקו סביבי את הטבעת".

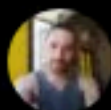
לדברי יפרמוב, הוא נגרר לחניון תת-קרקעי, "ושם - כשאף אחד לא רואה - כבר התחילו באמת דחיפות. הם הצמידו אותי לקיר, אזקו אותי כאילו שאיימו על משהו או שהיוויתי סכנה, וגררו אותי לניידת. ואז הם שמו גם אזיקים על הרגליים, ומאז - במשך ארבע שעות - הייתי אזוק בידים וברגליים". בתחנה, לדברי יפרמוב, הוא עבר חיפוש בעירום מלא. המשטרה לא הכחישה זאת.

יפרמוב נחשד, לפי המשטרה, בהעלבת עובד ציבור ובהפרעה לשלום הציבור. "זה קטע מטורף שבן אדם נעצר על זה שהוא צועק", אמר יפרמוב. "צעקתי לשר, כן? זה פסיכי. אני מבין למה הורחקתי מהטקס, אין בעיה, אבל לעצור ולאזוק? מה זה?".

יפרמוב שוחרר בסופו של דבר בתנאים מגבילים, עם הרחקה של 15 ימים מהאוניברסיטה ו-30 יום מהשר בן גביר. "אני מורה לאזרחות, ואני בדיוק בימים אלה מלמד את הכיתה שלי את הנושא של חופש הביטוי", אמר. "ממש דיברנו בדיוק על דברים כאלה. זה ממש הזיה שבן אדם צועק וזה מה שקורה, אפילו לא ניסיתי להתקרב אל השר או משהו כזה. ידוע באיזה משטרים זה קורה".

Post

אלק יפרמוב

@alecyefremov

...

השתחררתי.

תודה לכולם על הדאגה ❤️

ויש לי רק דבר אחד להגיד: בן גביר כהניסט, גזען, שאחראי למוות של הרבה יהודים וערבים.

[Translate post](#)

מהאוניברסיטה העברית נמסר כי "במהלך טקס מתן תארים של הפקולטה למדעי הרוח, החל צעיר לקרוא קריאות נגד השר בן גביר שנכח בארוע יחד עם אשתו, אילה בן גביר, שסיימה תואר שני. הצעיר הפריע למהלך התקין של הטקס ולכן הורחק ממקום האירוע על ידי מאבטחי הקמפוס, לאחר שאלה ביקשו ממנו כמה פעמים לאפשר את קיומו. אנו מגנים בתוקף את התערבות המשטרה באירוע ואת המעצר".

חה"כ הרב גלעד קריב מסר: "משטרת ישראל עושה הכל בחודשים האחרונים כדי להבהיר שאין יותר חופש מחאה בישראל, במיוחד כשזה נוגע לביקורת כלפי השר העבריין".

משטרת ישראל נמסר: "במהלך טקס שהתקיים באוניברסיטה העברית, החשוד החל לקלל ולהעליב את השר לביטחון לאומי שנכח במקום, תוך שהוא מפר את הסדר הציבורי ומעורר מהומה. קב"ט האוניברסיטה שניסה להרגיעו ללא הצלחה, נאלץ להזעיק את המשטרה לאחר שהחשוד המשיך בהתנהגותו המתלהמת והפוגענית.

"שוטרים שהגיעו למקום הורו לחשוד לחדול ממעשיו ולהתרחק, אולם הוא סירב, המשיך לקלל את השוטרים, הטיח כלפיהם ביטויים מבזים והפר את הסדר. בעקבות כך, החשוד נעצר והועבר לחקירה בתחנת המשטרה. בהתאם לנהלים ובטרם הוכנס לתא המתנה בתחנה, נערך חיפוש על החשוד כדי לוודא כי אינו מחזיק חפצים אסורים או כלי תקיפה. לאחר חקירה, שוחרר החשוד בתנאים מגבילים".

הסנגוריה הציבורית מסרה: "אסור שחיפוש בעירום יהפוך לשגרה. מדובר בפעולה חריגה ופולשנית. לצערנו, אנו עדים לריבוי מקרים שבהם מתבצע חיפוש כזה גם בלי הצדקה חוקית. חיפוש בעירום בניגוד לחוק, זו לא אכיפה, זו תקיפה, וזה פוגע בכל חלקי החברה הישראלית. המקרה שפורסם היום, שבו נערך חיפוש בעירום לחשוד בהעלבת השר, נראה על פניו כמנוגד להוראות החוק. משטרת ישראל חייבת לזכור: סמכות נועדה להגן על הציבור – לא להשפיל אותו".

פורסם לראשונה: 06.11.25, 22:18

כדורגל ישראלי

אוהד הפועל תל אביב בן 15 טוען שנעצר באלימות ועבר חיפוש בעירום לפני הדרכה

איתמר בן אדרת הגיע למשחק עם בני משפחתו ונעצר על ידי ארבעה שוטרים סמויים בדרך לאיצטדיון. אביו מאיר סיפר ל"הארץ" כי למרות שלא עשה דבר, "הם הכניסו אותו לחדר חקירות, בלי אף בגיר, והפשיטו אותו לגמרי" ■ המשטרה: "בניגוד לנטען, בחיפוש שבוצע על הקטין נתפסו רעלה וגז מדמיע"

יונתן קורן ונטע ירון

16 בינואר 2026

אוהד הפועל תל אביב טוען שנעצר באלימות על ידי ארבעה שוטרים סמויים ועבר חיפוש בעירום לפני הדרכה התל-אביבי, שהתקיים שלשום (רביעי) באיצטדיון בלומפילד. איתמר בן אדרת, בן 15, הלך למשחק עם בני משפחתו. בשיחה עם "הארץ", איתמר העדיף לא לדבר. אביו מאיר דיבר בשמו וסיפר כי בדרך לאיצטדיון הגיעו "ארבעה שוטרים סמויים, באו לילד, תפסו אותו, ושמו לו ידיים מאחורי הגב מבלי שעשה דבר. בהתחלה הם חשבו שזה אוהדי מכבי, אז בני המשפחה אמרו להם להירגע. רק אחר כך הם הוציאו תעודת שוטר. הם כפתו את הידיים של איתמר מאחורי הגב, הצמידו אותו לקיר ועשו לו חיפוש גופני. לא מצאו דבר. הם לקחו אותו עם היד הכפותה עד לשער 7, שם הכניסו אותו לחדר לחקירות".

"נכנסו איתו ארבעה שוטרים לחדר ושאלו אם יש עליו משהו, אם לקח משהו", ממשיך מאיר, "אחרי זה תפס אותו שוטר, משך את המכנס והאיר עם פנס אל מתחת למכנסיו, לראות אם יש משהו. ראו שאין כלום. הוא סיפר ששוטר לקח אותו לשירותים והפשיט אותו לגמרי. לא מצאו כלום כמובן. הלבישו אותו ושיחררו. השוטרים לא הסכימו לצרף בן משפחה בגיר לחקירה, לא הסכימו להזדהות ולא לקחת אותו בעדינות".

מאיר מספר שבמהלך המשחק הוא לא שמע מה קרה. איתמר חזר הביתה וסיפר לו. בעקבות המקרה, מאיר הלך לתחנת משטרה. "רציתי להתלונן", הוא מספר, "בא אליי קצין נוער ואמר לי 'תקשיב, מה שאתה אומר זה מזעזע. בוא למדור תרשום ת"ז ושם'. אבל הם לא רשמו כלום בחקירה בבלומפילד. לא את השם של איתמר, ולא את השמות של השוטרים. הקצין אמר לי פנה רק למח"ש. חזרתי בביתה בידיים ריקות ושלחתי מכתב למח"ש. בגלל מה שקרה אין לי ראש לעבודה.

אי אפשר להתרכז ככה. מעולם לא נתקלנו בזה. הוא מנוי והולך לכל משחק, אבל אני חושב למנוע את זה ממנו. אפילו שזה יפגע בו".

ממשטרת ישראל נמסר: "בניגוד לנטען, בחיפוש שבוצע על הקטין נתפסו רעלה וגז מדמיע, לאחר שהתקבלה אינדיקציה לגביו כי בחזקתו קיים אמצעי פירוטכניקה. בלשי המשטרה שפעלו בסמכות וכדין, עיכבו את הקטין והכניסו אותו לאזור מוצנע, החיפוש בבגדיו בוצע באופן מכובד ורגוע וללא כל שימוש בכח, כל אמירה אחרת חוטאת לאמת ומטעה את הציבור".

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

הפועל תל אביב +

— פרסומת —

הצג עוד

מערכת | הנהלה | מדיניות פרטיות | תנאי שימוש | צרו קשר | רכשו מינוי | ביטול מינוי דיגיטלי | שאלות ותשובות | פרסמו אצלנו |

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל © כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ

מפגינים הופשטו בתחנה ה"בעייתית": מה קובע החוק על חיפוש בעירום - והעדויות

"אמרתי לו שזה לא חוקי, הוא ענה - 'תוריד את התחתונים'": שוטרים בתחנת מוריה בירושלים ערכו חיפוש בעירום - ולא בפעם הראשונה - בשני מפגינים שנעצרו בעיר. נגד התחנה כבר כמה תביעות על הפשטה: "זו חריגה קיצונית מסמכות, הגובלת בפלילים". העדויות של המוחים - והקריטריונים בחוק שבהם לא עמדו

137 תגובות

רועי רובינשטיין | 07.01.26 | 18:08

תגיות: חיפוש משטרה הפגנות חקירה ירושלים מחאה בית המשפט העליון מעצר

ארבעה מפגינים נעצרו הבוקר (רביעי) בהפגנה נגד הממשלה בירושלים, שבמהלכה נחסמה הצומת הסמוך לבית המשפט העליון. המחאה התקיימה בעקבות מה שהם כינו **"דברי ההסתה"** של השר בצלאל סמוטריץ' נגד נשיא העליון יצחק עמית בשבוע שעבר ("התוצאה תהיה שנדרוס אותו") ו**"הדהירה של הממשלה"** לקידום חוקי הפיכה משטרית.

ארבעת אנשי המחאה הועברו לתחנת מוריה. שם, על פי עדותם, שניים מהם הופשטו ועברו חיפוש - אחד בעירום חלקי ואחד בעירום מלא - מה שמעלה את השאלה את עצם חוקיות הדבר. הארבעה שוחררו על-ידי השופטת שרון לארי-בבלי בבית משפט השלום בעיר - עם הוראה מפורשת למח"ש לפתוח בחקירה על חיפוש שאיננו חוקי.

3 צפייה בגלריה

המחאה הבוקר מול בית המשפט העליון

Sponsored Links by Taboola

פרויקט DUO® Tel Aviv מיקום שהוא אמירה ונוף שאין שני לו

מטפל/ת בהתאמה אישית עבורך

קראו עוד

Duo Tel Aviv

מידע נוסף

ManPower Care

המפגין שעליו נערך החיפוש בעירום מלא, קורן עופר, סיפר ל-ynet כי "יש בי כעס ואכזבה. האנשים שאמורים לשמור על החוק ועל האזרחים מפרים את החוק בצורה כה בוטה. זה היה ממש פגיעה בזכויות הכי בסיסיות". לדבריו, "כשהשוטר אמר לי להתפשט אמרתי לו שזה לא חוקי ומותר לעשות את זה רק אם אני נכנס למעצר ארוך. הוא ענה - 'תוריד את התחתונים'.

לדבריו, "אני לא יודע אם זה היה אקט של שליטה או הוראה מלמעלה להרתיע אותנו כמפגינים, אבל זה בעיניי עצוב שלשם התדרדרה המשטרה". קורן הוסיף כי למרות האירוע, הוא יגיע הערב להפגנה שמתוכננת בגשר המיתרים: "חשוב שלא נוותר ולא ניתן ליחס המשטרתי למנוע מאיתנו את זכותינו הדמוקרטית להפגין ולשמור על המדינה".

ג', שהופשט "רק" עד ההלבשה התחתונה, אמר בשיחה עם ynet: "נעצרתי במהלך ההפגנה כי ישבתי על הכביש. נלקחתי בניידת רגילה כי כנראה לא ראו בי סיכון, וכשהגעתי לתחנת מוריה השוטר לקח אותי לחיפוש וביקש שאוריד את הבגדים עד התחתונים. בחקירה אמרתי שלא הייתה סיבה לחפש עלינו בהפשטה, והשוטר אמר שאין להם יכולת לדעת האם אנחנו מסוגלים לתקוף אותם. זה כמובן עומד בסתירה עם איך שהם הובילו אותי מההפגנה לתחנה - לא אזוק. זה סתם דרך להרתיע אותנו ומפגינים אחרים".

מה אומר החוק?

למשטרה יש סמכות כללית לבצע הפשטה, אך בגבולות ההיגיון ובהתחשב באיזונים. על-פי פקודת המשטרה, הסמכות היא עד לרמת בגדים תחתונים ותעשה רק במקרים חריגים ועל פי חשדות מסוימים - דוגמת חשד לאחזקת נשק או סמים. עם זאת, לפי כל הבנה בסיסית, נדמה שאין זה המקרה כשעוצרים אדם בהפגנה, ולכן מול מפגינים יש אישור לחיפוש בתחתונים ובחזייה בלבד - אך גם לסמכות זו צריכה להתקיים עילה.

תחנת המשטרה מוריה, ירושלים (צילום: אחים לנשק)

"סמכות החיפוש על הגוף נתונה לשוטר עד לרמת הבגדים התחתונים, ובלבד שהעצור הנתפס לא יישאר עירום", נכתב בפקודות המשטרה. שם עוד נקבעו הקריטריונים לביצוע החיפוש, והם בין היתר הינם כי יש חשד שהוא מסתיר דבר מה על גופו, נחיצות הסרת הבגדים ואופי העבירה.

על פי מספר משפטיים שעובדים עם מערך עוטף העצורים, במקרה הבוקר כמו גם במקרי עבר - קריטריונים אלו לא עמדו. שכן, מדובר באנשים שנעצרו בהפגנה ולא לאחר תפיסה בדרך למעשה או אחריו, שעשויים להחביא ראיות. וממילא, הנוהל הזה אינו מסמך לביצוע חיפוש בהפשטה מלאה.

"לא מקרה בודד של שוטר סורר"

סנגורם של החשודים עו"ד יוני נוסבאום מסר אחרי הדיון כי "בטרם חקירתם בוצע חיפוש בעירום על שני מפגנים, בניגוד לכל מה שהחוק מאפשר. זו פשוט פגיעה בזכויות הפרט המינימליות. בעבירות שהן ללא שום חשש לאלימות או לכלום - בוצע חיפוש בהפשטה. ביהמ"ש קבע לפנות למח"ש, ואני מקווה שהוא יפעל. בית המשפט נתן להם הרחקה של 30 מהפגנה לא חוקית".

במערך עוטף העצורים סיפרו הבוקר כי על אף שלא הופתעו מהפרקטיקה של המשטרה נגד העצורים, הם כן נדהמו שהיא בוצעה - בעיקר בשל העובדה שבדיוק בעוד שבוע אמורה להתקיים פגישה בין מייצגם של התובעים לבין פרקליטות מחוז ירושלים של המשטרה, בנוגע ל-12 מקרים שונים של חיפושים בהפשטה בעיר, רובם בתחנת מוריה.

נכון להבוקר, לפי המערך, עומדים בבתי המשפט השונים בארץ 21 תביעות פרטיות של מפגנים, שנעצרו במהלך שלוש השנים האחרונות ובוצע בהם חיפוש בעירום מלא או חלקי (כשרק הלבשה תחתונה לגופם). בתביעות אלו הסכום המבוקש על ידי התובעים הוא 75 אלף שקלים, המקסימום שניתן לקבל בתביעות בסדר דין מהיר.

"התחושה החמורה שלנו היא שאין כאן מקרה בודד של שוטר סורר", אמר גורם בכיר במערך עוטף העצורים ל-ynet, "אלא מעין רצף של אירועים שכמעט מחציתם התרחש במרחב ירושלים והינו חלק ממערך סדור. יתרה מזאת, פה אנחנו מדברים רק על המקרים שמטופלים על-ידינו, ואני לא יודע האם היו עוד מקרים שאני כלל לא קיבלנו עליהם דיווח".

• [מפקד תחנת מוריה הטיח בחברת הכנסת: "את אפס" | צפו](#)

המשטרה: "החיפוש - לשלילת חשד להחזקת חפצים אסורים או מסוכנים"

עו"ד אורן גולדברג, שהגיש בחצי השנה האחרונה את 21 תביעות הנזיקין בגין אירועי חיפוש בהפשטה לא חוקיים, אמר הבוקר ל-ynet כי "החוק מתיר חיפוש בהפשטה חלקית של עצורים בתחנה המשטרה - אך ורק לאחר הפעלת שיקול דעת, ורק במקרים חריגים. זאת בכפוף לקיום חשד סביר וקונקרטי למסוכנות או נסיבות ייחודיות, כמו חשד לביצוע עבירות חמורות או השתייכות לארגוני פשיעה".

"הנחיות אלו מעוגנות בבירור גם בנוהלי המשטרה עצמם. תנאים אלו אינם מתקיימים בעבירות של הפרת שלום הציבור או עבירות קלות דומות, המיוחסות למפגנים המממשים את זכות המחאה. חיפוש בהפשטה מלאה מצוי לחלוטין מחוץ לגדרי החוק בנסיבות

ובחשדות שבהן אנו עוסקים, ואינו אפשרי בשום קונסטלציה לפי סמכויות החיפוש הכלליות של המשטרה. מדובר בחריגה קיצונית מסמכות, הגובלת בפלילים, ומופעלת כנגד אזרחים נורמטיביים".

ממשטרת ישראל נמסר: "מוקדם יותר היום חסמו כמה מוחים ציר תנועה בירושלים ולא נשמעו להוראות השוטרים שפעלו במקום. בעקבות זאת, נעצרו מספר מוחים והועברו לחקירה בתחנת המשטרה, ובסיומה יובאו בפני בית המשפט. במהלך הובלתם לתחנת המשטרה, ולאחר שהשוטרים הבחינו בהתנהלות שעוררה את חשדם ביחס לחלק מהחשודים, בוצע עליהם חיפוש וזאת לצורך שלילת חשד להחזקת חפצים אסורים או מסוכנים. יחד עם זאת, נסיבות האירוע נבדקות".

"ביקש להוריד תחתונים ולכרוע"

כאמור, ההפשטות היום אינן הראשונות שהיו בתחנת מוריה. מ', פעיל מחאה שעבר הפשטה מלאה בתחנת במאי 2025, סיפר ל-ynet על תחושת ההשפלה: "זה מרגיש נורא ואיום, ביליתי לילה שלם בתחנה כששוטרת שומרת עליי, ובשבע בבוקר הגיע שוטר חדש שאזק אותי בידיים וברגליים. בהמשך כשהתפנה מקום בחדר מעצר הוא הכניס אותי אליו".

לדבריו, "אחרי כמה שעות הבנתי שאני כנראה הולך להארכת מעצר, ובאיזשהו שלב נכנס שוטר ולקח אותי לחדר קטן עם עוד שוטר. ביקשו שאתחיל להוריד את הבגדים, אבל לא אמרו לי מה. זה התחיל במעיל, בסוודר וכו', ובאיזשהו שלב הבנתי שזה הולך לכיוון הפזורה". הוא תיאר: "אני מוריד את המכנסיים, ואז נשאר שוטר אחד בחדר שמבקש ממני להוריד תחתונים ולכרוע. הוא לא נגע בי ואין לי מושג למה הוא הסתכל כי הייתי עם הפנים לכיוון הקיר. ואז נתנו לי את הבגדים חזרה.

"הבעיה המרכזית פה היא שזה היה המעצר הראשון שלי, והתחושה היא שמעבר לכך ששוללים לך את החופש - אילצו אותך להשתתף במשחק השפלות חולני. זה גורם לחוסר אמון מוחלט במערכת".

השתתפו בהכנת הכתבה: לירן תמרי

"מנוגד לחוק": בית המשפט נגד החיפוש בעירום שעשתה המשטרה על מפגין נגד המלחמה

שופטת השלום ענת יהב גם ביטלה את מעצר הבית והתנאים המגבילים שהטילה המשטרה. המפגין, איתמר גרינברג, הגיש תלונה למח"ש. הפקולטה למשפטים באוני' ת"א יצאה נגד החיפוש בעירום, ומועצת הסטודנטים למשפטים ביקשה להבהיר כי אינה שותפה לביקורת על המשטרה

יהושע (ג'וש) בריינר ויאיר פולדש

05 במרץ 2026

בית משפט השלום בתל אביב מתח ביקורת על החלטת המשטרה לבצע חיפוש בעירום לבן 19 שנעצר בהפגנה נגד המלחמה. "הדבר חמור מאוד – לא ייתכן שאדם שמחזיק בדעה שונה, חריגה ככל שהאחר חושב כך, תיתן רשות לבעלי הסמכות לבצע פעולות בניגוד לחוק", כתבה היום (חמישי) השופטת ענת יהב. בהחלטתה ביטלה השופטת את מעצר הבית והתנאים המגבילים שהטילה המשטרה על המפגין, איתמר גרינברג.

גרינברג הגיש תלונה למחלקה לחקירות שוטרים (מח"ש) על החיפוש. שלשום הוא נלקח לתחנת משטרה בצפון תל אביב, לאחר שהשתתף בהפגנה בכיכר הבימה נגד המלחמה באיראן. הוא נחשד בהפרעה לשוטר ותקיפתו, ובהתנהגות שעלולה להפר את הסדר הציבורי. לפני שנחקר, הוא נדרש להתפשט מבגדיו, לרבות התחתונים, ושני שוטרים ביצעו עליו חיפוש. בהמשך שוחרר למעצר בית של חמישה ימים. "כשהגענו לתחנה, השוטרים היו נסערים והם הורו לשוטר שאחראי על הכלואים 'תעשו לו חיפוש בהפשטה מלאה'", סיפר. "האחראי היה מופתע ושאל אותם האם זה כולל תחתונים. הם השיבו לו שכן".

הנהלת הפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל אביב, שבה לומד גרינברג, פרסמה הודעה שבה מסרה כי החיפוש שעבר אינו חוקי. "גם בימים אלו, בעיצומה של מלחמה קשה, חובתם של גורמי אכיפת החוק לשמור על עקרונות הדמוקרטיה ושלטון החוק ולכבדם", כתבו. "חיפושים בעירום הם אחד המעשים הפולשניים ביותר שרשויות אכיפת החוק יכולות לבצע באדם. מהנסיבות עולה שלא הייתה הצדקה לחיפוש זה, שכן לא יכול היה להיות חשד סביר שהסטודנט

הסתיר דבר בגופו. התנהגות כזו מצד המשטרה היא בלתי־חוקית ובלתי־מקובלת במדינת חוק דמוקרטית. מדובר בפגיעה קשה בליבת זכויות האדם החוקתיות".

בתגובה על הודעה הפקולטה, נציגי מועצת הסטודנטים למשפטים באוניברסיטת תל אביב פרסמו הבהרה כי אינם שותפים לביקורת על המשטרה. "מועצת הסטודנטים והסטודנטיות ונציגי אגודת הסטודנטים למשפטים מבקשים להביע התנערות מלאה מההודעה", מסרו. "אנחנו מבהירים כי אנו הנציגים לא היינו שותפים, במישרין או בעקיפין, לניסוח הודעת הפקולטה או להחלטה על פרסומה. ההודעה פורסמה על דעת הפקולטה בלבד".

על ההודעה חתמו יו"ר המועצה ליהי פאר מוסקוביץ, והנציגים גל ורד, מאיה שור, סער תורן, דניאל גולן, בן לוי דיבנר וכפיר ויטמן. הנציגים הבהירו כי לשיטתם, "בעת הזו, על הנהלת הפקולטה והאוניברסיטה לרכז את מירב המאמצים במתן מענה קונקרטי לצרכי השעה". הם מסרו גם: "אנו נשארים מחויבים לערכי הערבות ההדדית, הממלכתיות והייצוג ההולם של כלל הסטודנטים והסטודנטיות בפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל אביב".

בשנתיים האחרונות עשתה המשטרה חיפושים בעירום למפגינים נגד הממשלה שנעצרו בכמה מקרים. וזאת על אף שהם מותרים רק בנסיבות חריגות – כדי למנוע הברחת חפצים אסורים לבתי מעצר או אם קיים חשד להסתרת ראיה. גם אז החוק קובע כי על החשוד לתת לכך הסכמה, או לחילופין על קצין לאשר את החיפוש לאחר קיום שימוע לעצור. האגודה לזכויות האזרח שלחה אתמול מכתב ליועצת המשפטית לממשלה גלי בהרב־מיארה ולמפכ"ל דני לוי, ובו דרשה לפרסם באופן מיידי הנחיה המבהירה כי חיפושים יתבצעו רק בהתאם לחוק. האגודה האשימה כי המשטרה פוגעת בזכויות העצורים ומשתמשת בחיפוש "לשם הרתעה, ביזוי, השפלה או ענישה".

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

משטרה

Naama Cohen

ולא, לא יפחידו אותי לא במעצרים ולא באיומים ולא בהרחקות ולא בערבויות ולא בחיפוש בעירום (שניסו לעשות והתנגדתי), כי יש פה משהו הרבה יותר גדול מהשוטר שעיקם לי את היד והרבה יותר גדול ממני: יש לנו 50 אחים ואחיות להוציא מעזה ומדינה להציל.

תודה רבה לעו"ד ניר אלפסה ממערך העצורים האגדי
שליווה אותי
מערך עוטף עצורים

AUG 26, 2025

 478

 121

 75

חדר מלחמה

מיוחד

ביום שבת האחרון המשטרה ניסתה להפחיד אותי, והפשיטה אותי | פז צמח, פעילה בחזית הוורודה מיוחד ל"חדר מלחמה":

בדיוק כשהתחלנו להתפנות, בסוף ההפגנה, השוטר צעק "תקחו את הוורודות", ועצרו אותי יחד עם שתי חברות מהחזית הוורודה. הקוד שלהם למכסת המעצרים שהם צריכים לנפק היה "הוורודות".

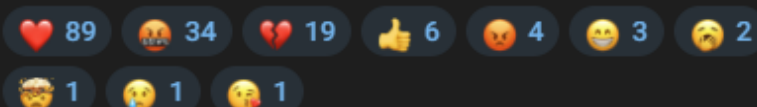
לקחו אותנו לתחנת המשטרה ושם התבקשנו להיכנס אחת אחת לתא שירותים עם שוטרת. היא ביקשה מאיתנו להתפשט. עמדתי שם רגע אחד בשירותים השוטרת עירומה, ואז היא אמרה "תתלבשי".

היא לא עשתה עלי שום בידוק גופני (עכשיו קיץ, לבשתי גופיה דקה, מה כבר יכולתי להחביא שם) רק הפשיטה אותי באקט של השפלה. הפחדה.

זה היה רגע מאוד לא נעים, רגע שאני לא מאחלת לאף אחד או אישה לעבור. בסוף אני רק בת 20, נעצרתי פעם ראשונה בחיי בגלל שהלכתי להפגין לשחרור החטופים - אולי המטרה הכי ברורה והגונה שאפשר להפגין בשבילה. ואז בכזו קלות שוללים ממך את הזכות הבסיסית שנבחנית עליה לפני שנת"ם בבגרות - חופש הביטוי והמחאה.

לא היה שום חשד סביר לבקשה הזו חוץ מפקודה מלמעלה שבאה לגרום לנו המפגינות והמפגינים להרגיש מאוימים ומושפלים. אני חושבת על הרגע הזה בדיעבד ומבינה, ממרחק העיכול הנדרש, עוד יותר כמה הוא היה מוזר, משפיל ולא חוקי. משהו ממש רע קורה לנו, לכולנו. נשבר לי הלב על המצב אבל זה לא ישבור אותי, להפך, האירוע הזה רק מדגיש עד כמה חשוב להמשיך להילחם.

פז צמח, פעילת החזית הוורודה

מיכל פעילן • Michal Peylan

@michalpeylan

Show translation

פרסמנו הערב במהדורה: 3 מפגינות נעצרו במוצאי שבת והופשטו בתחנת המשטרה.

יחד עימן נעצר מפגין נוסף, שלא נדרש להתפשט. הן נעצרו בטענה להפרת הסדר הציבורי, אבל נדרשו בזו אחר זו להיכנס לתא השירותים בתחנה ולהתפשט.

במערך העצורים החליטו לתבוע את השוטרים, ולהילחם בשיטה החדשה של המשטרה לנסות לדכא את המחאה, לדבריהם.

9:42 PM · Aug 12, 2025 · **24.2K** Views

↻ 201

❤ 1.3K

ארבעה נעצרו בהפגנה נגד הממשלה בירושלים, ואחד מהם עבר חיפוש בעירום

המפגינים קשרו את עצמם זה לזה והניפו שלטים שבהם נכתב "לא ניתן להם לדרוס" במחאה על אמירותיו של סמוטריץ' נגד נשיא העליון. ביהמ"ש הורה למח"ש לבחון מדוע היה צורך בחיפוש בעירום. המפגין ל"הארץ": "אמרתי לשוטרים שזה לא חוקי, הוא אמר – 'תוריד את התחתונים בכל זאת'"

בר פלג לעקוב

07 בינואר 2026

ארבעה מוחים נעצרו בהפגנה נגד הממשלה הבוקר (רביעי) לאחר שחסמו צומת הסמוך לבית המשפט העליון בירושלים. אחד מהם עבר חיפוש בעירום בתחנת המשטרה מוריה ירושלים והשני הופשט ועבר חיפוש בתחתוניו. הארבעה הובאו לדין בבית המשפט השלום בירושלים, והוחלט לשחררם בתנאי מגביל להרחקה ל-30 יום מהפגנות לא חוקיות. השופטת שרון לארי בבלי הורתה למחלקה לחקירות שוטרים (מח"ש) לבחון מדוע היה נחוץ חיפוש בעירום בגוף המפגינים. "לדידי, לא היה מקום לחפש עליהם בעירום", כתבה.

המפגין שעבר חיפוש בעירום, קורן עופר, שחזר בשיחה עם "הארץ" את הליך המעצר. "היינו שני גברים ושתי נשים במעצר, אותי ועוד גבר הכניסו בתורנו לאחד המשרדים בתחנה", העיד. "אמר לי השוטרים שתפשו, אני עושה עליך עכשיו בדיקה. אני יודע איך זה עובד, אמרתי לו שזה לא חוקי ושעושים (חיפוש בעירום, ב"פ) רק אחרי מעצר. הוא אמר לי להתפשט. נשארתי בתחתונים, (והשוטרים, ב"פ) אמר לי להוריד אותם גם. אמרתי לו שוב – זה לא חוקי, הוא אמר – 'תוריד בכל זאת'. כשהיינו בתוך המעצר עצמו מפקד התחנה טען שאף אחד לא הפשיט אותנו".

במסגרת ההפגנה קשרו את עצמם המוחים זה לזה והניפו שלטים שבהם נכתב "לא ניתן להם לדרוס" – במחאה על אמירותיו של שר האוצר בצלאל סמוטריץ' נגד נשיא בית המשפט העליון יצחק עמית. הם גם הניפו תמונות של השרים סמוטריץ', יריב לוין, איתמר בן גביר ושלמה קרעי, וכן של חברת הכנסת טלי גוטליב. "לא ניתן לאף פירומן שיושב בממשלה לדרוס, לא את נשיא העליון ולא את הדמוקרטיה", מסרו המפגינים. "זו ממשלה קיצונית וחסרת אחריות", הוסיפו.

"על האזרחים לעצור אותה ובקרוב מאוד גם לשלוח אותה הביתה". בתיעודים מההפגנה נראים חפצים מושלכים על המפגינים מגג מבנה סמוך. על פי העדויות, שוטר שעמד שם סירב לעצור את משליך החפצים.

מהמשטרה נמסר בתגובה כי "מוקדם יותר היום חסמו מספר מוחים ציר תנועה בירושלים ולא נשמעו להוראות השוטרים שפעלו במקום. בעקבות זאת, נעצרו מספר מוחים והועברו לחקירה בתחנת המשטרה, ובסיומה יובאו בפני בית המשפט. במהלך הובלתם לתחנת המשטרה, ולאחר שהשוטרים הבחינו בהתנהלות שעוררה את חשדם ביחס לחלק מהחשודים, בוצע עליהם חיפוש וזאת לצורך שלילת חשד להחזקת חפצים אסורים או מסוכנים. יחד עם זאת, נסיבות האירוע נבדקות".

בשבוע שעבר [אמר](#) שר האוצר בצלאל סמוטריץ' כי נשיא בית המשפט העליון יצחק עמית הוא "מגלומן אלים ודורסני שגונב את הדמוקרטיה הישראלית". לדבריו, "התוצאה תהיה שנדרוס אותו, לא תהיה ברירה". בפתח ישיבת סיעת הציונות הדתית אמר אז סמוטריץ' כי עמית "מרשה לעצמו לעשות דברים שמעולם לא נעשו בעבר". הוא הוסיף: "הלוואי שיכולנו להגיע לתהליך מאוזן ולפשרות. ניסינו. הוא לא משאיר ברירה אלא לשבור את זה בכל הכוח".

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

[+ בצלאל סמוטריץ'](#) [+ ירושלים](#) [+ בית המשפט העליון](#)